

Presentem LA MEMÒRIA de l'Associació d'Amics de la UNESCO Valldoreix-Sant Cugat de l'any 2016.

La raó de ser de la nostra Associació no és més que ser portaveus dels objectius que la UNESCO proposa i transmet. És per això que en totes les nostres activitats tenim sempre molt present aquests valors de promoure la col·laboració internacional en educació, ciència, cultura i comunicació. Són els que ens animen a reaccionar, a actuar, a moure'ns, és a dir: a treballar per bastir els veritables i tan desitjats baluards de la Pau.

Som pocs i no tenim molts mitjans, però ens esperona el fet de pensar que arreu del món hi ha milers i milers de persones que, desinteressadament, estan dedicant el seu temps i treball a aquests mateixos objectius.

L'any 2016 ha encetat una nova etapa en la nostra associació. La renovació de la Junta en l'Assemblea General del passat mes de març seguint el camí marcat pel nostre President Emèrit Sr. Rafael Recolons que ens deixà el 21 juny del 2016 amb una Associació oberta a tothom, on tothom és benvingut.

Els nous reptes que ens presenta aquest segle ens han portat a fer una programació on s'han tractat temes de la nostra història: la nostra música, les tradicions, Ramon Llull o la història del nostre Parlament amb temes d'actualitat com la geopolítica al pròxim orient i les ONG's o qüestions que afecten el nostre futur: la tecnologia i el comportament humà.

Als membres de la junta directiva, a les comissions de treball i a tots els nostres socis i adherits, un sincer agraïment, fent vots per seguir confiant amb la vostra participació i col·laboració.

Isabel González Morcillo
Presidenta
Sant Cugat del Vallès, febrer del 2017

Un any més podem disposar d'un local i una magnífica sala a l'Arxiu Nacional de Catalunya per celebrar els nostres actes i conferències.

Per això volem agrair la cordial acollida i generositat del seu director Francesc Balada i Bosch.

Els Amics de la UNESCO programem les nostres conferències en cicles mensuals per tal de poder aprofundir en un mateix tema. Creiem important estudiar a fons un mateix assumpte des de dos o tres angles diferents, perquè amplia i enriqueix la temàtica tractada. Els col·loquis que segueixen les conferències sempre són molt actius i enriquidors.

Agraïm als conferenciants - escollits pel seu saber i preparació -, que ens esperonin a reflexionar i prendre consciència sobre els temes tractats.

JUNTA DIRECTIVA

Presidenta, Sra. Isabel González Morcillo

Vicepresidenta, Sra. Rosa Maria Jaume i Aresté

Tresorer, Sr. Eduard Delgado Rodríguez

Secretària, Sra. Neus Colet Bonillo

Vocal, Sr. Jordi Roca Sobregrau

Vocal, Sr. Joan Colet i Altisent

Vocal, Sr. Josep Domínguez Berenguer

Comissió de treball audiovisuals i cinefòrum,

Joan Subirà Virgili

Comissió de treball de relacions institucionals,

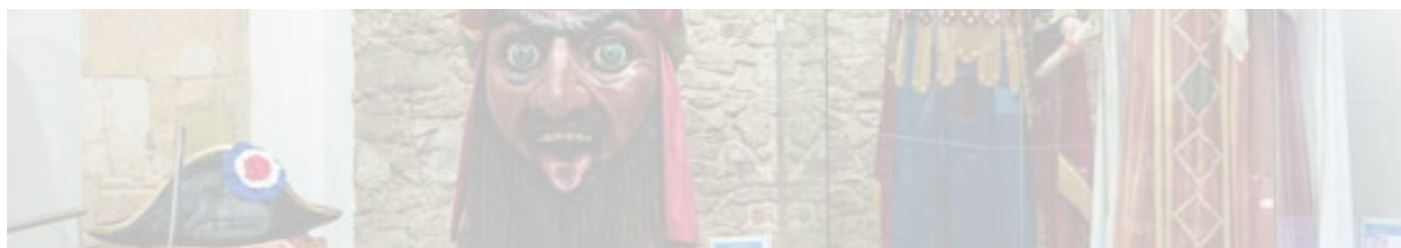
Sr. Salvador Masip Beldad

Aquest ha estat un any de canvi a la Junta amb la incorporació de nous membres. Des d'aquí els reconeixem i agraïm la seva generosa dedicació i eficàcia.

La nostra presència en els mitjans de comunicació (premsa, ràdio i televisió) ha ajudat a donar a conèixer la nostra associació i a transmetre els objectius i ideals de la UNESCO.

DATA	CICLE	TÍTOL	CONFERENCIANT/LLOC
GENER	LA NOSTRA MÚSICA		
13		Enric Granados. Una aproximació a la seva vida i obra.	JORDI PICCORELLI <i>Director d'orquestra, licenciat en Història i Ciències de la Música.</i>
20		La sardana cantada. De Clavé al Músic Hall.	JESÚS VENTURA <i>Musicòleg</i>
22	SORTIDA CULTURAL	MODERNISME Art, tallers, indústries.	LA PEDRERA
25	CINEFÒRUM	GRÈCIA: REINVENTAR-SE PER SOBREVIVRE.	ELENA ZERVOPOULOU <i>Grècia, 2014; durada:78 min. V.O. en grec subtitulada en català.</i>
27		Enric Morera, músic modernista.	ANNA COSTAL <i>Doctora en musicologia per la UAB.</i>
FEBRER	GEOPOLÍTICA en el nou PRÒXIM ORIENT		
10		La geopolítica, detrás de la huida de millones de sirios.	NAZANIN ARMANIAN <i>Polítologa iraniania</i>
17		Parlem de l'Islam i fem-ho bé.	DOLORS BRAMON <i>Doctora en Filosofia i Lletres i en geografia i història per la Universitat de Barcelona. professora titular del Departament de Filologia Semítica de la UB.</i>
24		Destrucció del patrimoni, per què? L'estat islàmic.	JORDI LLAONART <i>Llicenciat en filologia àrab corresponsal al Golf Pèrsic.</i>
26	SORTIDA CULTURAL	IGUALADA	MUSEU DE LA PELL MUSEU DELS TRAGINERS
29	CINEFÒRUM	COM CANVIAR EL MÓN.	JERRY ROTHWELL <i>Regne Unit, Canadà (2014); durada:106 min. V.O. en anglès subtitulada en català</i>

MARÇ	TRADICIONS I PAÍS		
2		Tradicions, costums, fetes, celebracions ... tot això què és?	AMADEU CARBÓ <i>President de l'Associació Cultural Joan Amades</i>
9		La tradició del foc als països catalans. Falles i fogueres del Pirineu.	JAN GRAU MARTÍ <i>Tècnic expert en cultura tradicional del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya</i>
15	SORTIDA CULTURAL	LA CASA DELS ENTREMESOS	<i>Centre barceloní de difusió i producció de cultura popular d'arrel tradicional catalana</i>
16		Joan Amades, el folklorista polifacètic.	GUSTAU MOLAS <i>Tècnic al Departament de Col·leccions del Museu Etnològic de Barcelona</i>
21	CINEFÒRUM	VINDRAN TEMPS MILLORS	PHIE AMBO <i>Dinamarca (2014); durada:95 min. V.O. en danès subtitulada en català</i>
30	ASSEMBLEA GENERAL	RENOVACIÓ D'ESTATUTS I DE JUNTA	
30	CINEMA	TO BE OR NOT TO BE	Presentat per VICTOR ALEANDRE
ABRIL	UN MÓN SENSE ONG'S?		
6		Arrels per ningú dormint al carrer.	FERRAN BUSQUETS <i>Director de la Fundació Arrels</i>
13		La Fageda. Història d'una bogeria.	ALBERT RIERA <i>Director de Comunicació de La Fageda</i>
20		Dones d'avui i infants del demà.	ROSA PEREIRA <i>Presidenta de la Fundació Abarta</i>
25	CINEFÒRUM	JOANA BIARNÉS, UNA ENTRE TOTS	ÒSCAR MORENO i JORDI ROVIRA <i>Catalunya (2015); durada:72 min. V.O. en català i castellà</i>
27		És eficient avui dia el paper de les ONG's?	ANTONIO ROYO <i>Evaluador dels programes de cooperació que presenten les ONG's de Sant Cugat</i>
28	SORTIDA CULTURAL	LA FAGEDA	<i>Visita a la granja i la fàbrica de la Fageda i al poble de Santa Pau</i>

MAIG	RAMON LLULL Una figura capdal de la cultura europea	Conferències amb col·laboració d'Òmnium Cultural Sant Cugat	
4		Energia i economia	MARCEL CODERCH CULLELL <i>Enginyer de Telecomunicacions i President de l'Autoritat Catalana de la Competència</i>
5, 6, 7	SORTIDA CULTURAL	EL MATARRANYA	<i>Visita al Celler cooperatiu i al Museu de la Batalla de l'Ebrer de Gandesa, calceit i la reserva de voltors del Mas Bunyol</i>
11		Introducció a la figura i l'obra de Ramon Llull	FRANCESC TOUS <i>Professor del Departament de Filologia Catalana de la UB</i>
18		Ramon Llull, l'Art i el diàleg interreligiós	JOAN SANTANACH <i>Comissari de l'Any Llull 2016</i>
25		Les aportacions de Ramon Llull al nostre món	PERE VILLALBA <i>Doctor en Filologia clàssica, professor emèrit de la UAB</i>
30	CINEFORUM	K2. TOCANT EL CEL	ELIZA KUBARSKA <i>Polònia, Regne Unit, Alemanya (2015); durada 72 min. VO en anglès i polonès subtitulada en català</i>
JUNY			
1	DINAR DE COMIAT DEL CURS		
1	CINEMA	"Un, dos, tres..." de Billy Wilder	Presentat per VICTOR ALEXANDRE
20	CINEFÒRUM	SÍRIA. UNA HISTÒRIA D'AMOR	SEAN MCALLISTER <i>Regne Unit. (2015). V.O. en anglès, àrab i francès, subtitulada en català</i>
SETEMBRE			
26	CINEFÒRUM	A GOOD AMERICAN. EL PREU DE LA NOSTRA SEGURETAT	EFRIEDRICH MOSER <i>Austria, 2015; durada: 100 min. V.O. en anglès subtitulada en català</i>
28	PRESENTACIÓ DEL NOU CURS	El paper actual de la UNESCO	DOLORS REIG <i>Presidenta de la Federació Catalana de les Associacions i Clubs UNESCO</i> ANGEL MORILLAS <i>Coordinador d'les projectes de Patrimoni Mundial de la UNESCO</i>

OCTUBRE	Tecnologia i comportament humà		
5		La "superació" de l'home per l'home a debat: Vers les arrels de la proposta post-humana	LLUC TORCAL <i>Prior de Poblet. Procurador General de l'Orde Cistercenc</i>
5		La Institució de les lletres catalanes 1937-1939: cultura en temps de guerra.	MARIA CAMPILLO <i>amb l'assistència de LAURA BORRÀS</i> <i>dins els actes del 16è Festival Nacional de Poesia de Sant Cugat amb la col·laboració d'ÒMNIUM Sant Cugat del Vallès</i>
10	CINEFÒRUM	SONITA	ROKHSAREH GHAEMMAGHAMI <i>Alemanya, Iran, Suïssa (2015); duració: 90 min</i> <i>VO en anglès i persa afganès (dari); subtitulada en català</i>
19		El canvi climàtic. Un repte per a Govern i Ciutadans	MARTA SUBIRÀ ROCA <i>Llicenciada en Dret per la UPF. Secretària de Sostenibilitat i Medi Ambient en el Govern de la Generalitat</i>
20, 21	SORTIDA CULTURAL	MONTBLANC I POBLET	<i>Visita a Montblanc, a la Cova Museu de la Font Major de l'Espluga de Francolí i a l'Arxiu Tarradellas al Monestir de Poblet</i>
23	FESTA DE LA TARDOR		
26		El plom en la caça i el tir esportiu: un anacronisme al segle XXI?	RAIMON GUITART <i>Catedràtic de toxicologia de la UAB</i>

NOVEMBRE	Història del parlament de Catalunya		
2	CINEFORUM	LA TEORIA SUECA DEL AMOR	<i>ERIK GANDINI</i> <i>Dinamarca, Noruega, Suècia (2016);</i> <i>duració: 76 min</i> <i>VO en anglès subtitulada en català</i>
9		De les Corts medievals al Parlament actual.	ENRIC PUJOL i CASADEMONT <i>Doctor en història per la UAB i Premi</i> <i>Enric Prat de la Riba concedit</i> <i>per l'Institut d'Estudis Catalans</i>
10	SORTIDA CULTURAL	TEATRE: LA CUBANA	GENTE BIEN, EL MUSICAL
12	TROBADA DE TARDOR Federació Catalana d'Associacions i Clubs UNESCO (FCACU)	AL MONESTIR	UNA CIUTAT ON ES RESPIRA CULTURA
16		El poder del rei a Catalunya (i el poder de l'escriptura): de l'Arxiu Reial (1318) a l'Arxiu de la Corona d'Aragó	IGNASI FERNANDEZ TERRICABRAS <i>Professor Agregat d'Història Moderna</i> <i>des del 2007 i actualment Vicedegà</i> <i>d'Espais i Biblioteques de la Facultat de</i> <i>Lletres de la UAB</i>
23		Tres-cents anys de la Nova Planta borbònica. La fi de l'Estat català?	ADRIÀ CASAS IBÁÑEZ <i>Doctor en Història Moderna per la UAB,</i> <i>XXIII Beca Notari Raimon Noguera 2013</i>
30		Anàlisi crític del retorn de Tarradellas	JOSEP M. SOLE I SABATE <i>Catedràtic d'història contemporània per</i> <i>la UB i llicenciat</i> <i>en filosofia i professor d'Història</i> <i>contemporània a la UAB</i>
DESEMBRE			
14	DINAR DE NADAL		
14	CINEMA	'La fiera de mi niña', de Howard Hawks	Presentat per VICTOR ALEXANDRE
21	CINEFÒRUM	UNA LLAR AL MÓN	ANDREAS KOEFOED <i>Dinamarca (2015). Durada 58 min.</i> <i>VO en danès subtitulada en català</i>

CICLE DE CONFERÈNCIES **LA NOSTRA MÚSICA**

Voldríem començar les nostres activitats de l'any 2016 transmetent cultura, pau i goig.

Pau, cultura i goig a través de la nostra música i els nostres il·lustres compositors.

En altres ocasions ja hem fet notar que la música és l'art que uneix a la gent, que tothom es pot entendre i gaudir-ne, que no necessita traductors ni d'intèrprets. Per això, els Amics de la UNESCO hem trobat una raó per oferir aquest programa per al mes de gener.

Aprofitant l'avinentsa de les celebracions d'aniversaris d'enguany, programem dues conferències-audicions de dos grans músics del nostre país com són Enric Granados i Enric Morera i una de la música pròpia del nostre país: la sardana i la seva projecció.

Farem una visita a la Pedrera de Barcelona i completarem així les activitats al voltant del modernisme.

Rafa Recolons

13/01/2016

ENRIC GRANADOS. UNA APROXIMACIÓ A LA SEVA VIDA I LA SEVA OBRA

a càrrec de

JORDI PICCORELLI

Director d'orquestra, Licenciat en Història i Ciències de la Música

Amb motiu del centenari de la mort (1916) d'Enric Granados, els Amics de la UNESCO varen programar una conferència sobre la seva vida.

El musicòleg Jordi Piccorelli dissertà sobre "Enric Granados. Una aproximació a la seva vida i la seva obra" el 13 de gener de 2016.

Enric Granados va ser un gran virtuós del piano, però sobretot va realitzar una important tasca pedagògica. El seu mestratge en vida fou gran. Va crear l'escola de piano de Barcelona amb famosos alumnes com de Alicia de Laroche.

Ell deia d'ell mateix que no era un músic, que era un artista.

A diferència d'altres compositors, el seu nacionalisme no s'inspirava en tradicions i cançons del poble català. Enamorat de les pintures de Goya i de l'àmbit castís que va saber traslladar a les seves composicions. La seva òpera Goyesques el fa triomfar a París i Nova York.

La seva sobtada mort, tornant de triomfar a Nova York, va ser molt sentida. El seu amic Pau Casals deia: "cada interpretació que faig de l'interludi és un sentit adéu a Enric Granados". Aquest interludi el vàrem poder escoltar interpretat pel mateix Pau Casals. És com un comiat, sense saber-lo, i en el moment més gloriós de la seva carrera

Rafa Recolons

20/01/2016

LA SARDANA CANTADA. DE CLAVÉ AL MÚSIC HALL

a càrrec de

JESÚS VENTURA

Musicòleg

Un recorregut per la història de la sardana cantada. Va començar a mitjans del segle XIX gràcies a la conjunció de dos grans mestres: Anselm Clavé i Pep Ventura. La sardana curta que tocaven les cobles de Pep Ventura a Figueres i les cançons dels Cors d'Anelm Clavé donen origen a la sardana cantada més enllà de la cobla. Poemes de Joan Maragall, Àngel Guimerà, Joan Llongueres, Mossèn Cinto Verdaguier inspiren sardanes cantades com L'Empordà, Les fulles seques, La Sardana de la Pàtria, La Santa Espina.

La sardana cantada manifesta quasi sempre certa militància de país, de nació pròpia, nacionalista, reivindicativa que exalta les seves terres, la seva història.

Noms il·lustres i populars han compost, cantat o interpretades sardanes. Des d'Enric Morera, passant per Pau Casals i fins a Raquel Meller.

Mai com ara hi ha cobles per tot Catalunya.

Rafa Recolons

CINEFÒRUM

25/01/2016

GRÈCIA. REINVENTAR-SE PER SOBREVIURE*Grècia, 2014; durada: 78 min. V.O. en grec subtitulada en català*

La història. En Giorgos, sense sostre arran de la depressió econòmica, lluita per reconstruir la seva vida; l'Ilias s'implica en un grup d'activistes per fer front a les grans cadenes d'alimentació; en Gregoris decideix de marxar amb la seva família de la ciutat al camp. Un retrat de la recessió grega. Pot ser aquesta crisi una oportunitat de reinventar-nos?

La directora. Elena Zervopoulou ha realitzat diversos projectes documentals per a ONG a tot el món. Ha dirigit el curtmetratge *Sea Gypsies* (2012), part de la sèrie documental *Why Poverty?* de la BBC. Aquest és el seu primer llargmetratge.

PREMIS I FESTIVALS

Thessaloniki International Documentary Festival. Grècia, 2014 / IDFA Docs for Sale. Països Baixos, 2014 / Millennium International Documentary Festival. Bèlgica, 2015

FITXA TÈCNICA

Direcció i guió: Elena Zervopoulou; producció executiva: Elena Zervopoulou; direcció de fotografia: Elias Adamis, Elena Zervopoulou; muntatge: Kenan Akkawi; so: Elena Zervopoulou; música: Drog_A_Tek; producció: One Vibe Films

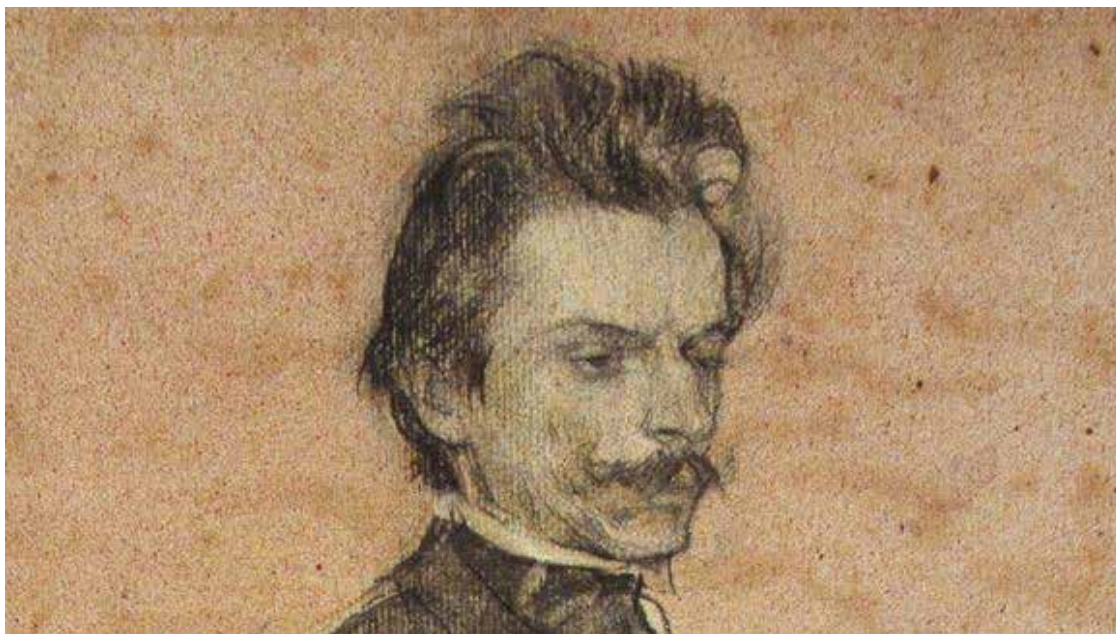
27/01/2016

ENRIC MORERA, MÚSIC MODERNISTA

a càrrec de

ANNA COSTAL

Doctora en musicologia per la UAB

El compositor Enric Morera centra la xerrada d'avui dels Amics de la UNESCO.

La doctora en Musicologia per la UAB Anna Costal ofereix avui la conferència 'Enric Morera, músic modernista' en el cicle 'La nostra música' dels Amics de la UNESCO Vallldoreix-Sant Cugat. L'acte tindrà lloc a les sis de la tarda, a l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC).

Enric Morera va escriure òperes, música escènica, obres simfòniques, corals, concerts i una missa de rèquiem, encara que sobretot és conegut per les seves sardanes corals com 'La Santa Espina', 'Les fulles seques', 'La sardana de les monges' i 'L'Empordà'.

Anna Costal no és només una gran coneixedora de la vida i l'obra compositor Enric Granados, és també una gran comunicadora. Amb una oratòria fluida i agradable va dissertar sobre "Enric Morera, músic modernista".

Amb una sòlida formació musical, fonamentada en la seva llarga estada a Brussel·les, Enric Granados es convertí en un catalanista progressista totalment immers en el món de regeneració de la societat catalana que representava el modernisme. Amic de Rossinyol, Casses, Apel·les Mestres, Guimerà. Molt bon pedagog, va crear una escola de música que encara perdura. Seguint la correspondència amb Apel·les Mestres, Josep Serra, Maragall i altres es coneix el seu tarannà, l'estimació per la terra. Excursions que realitzava a finals del segle XIX amb els seus amics modernistes per tal de conèixer i estimar la terra que l'inspirava. A quaranta anys coneix la cobla que ve de l'Empordà i comença a compondre sardanes. El seu és un intent de lligar el catalanisme amb la cançó popular. Aquesta voluntat el fa recórrer pobles i recopilar les cançons del poble català. Intentà, sense massa èxit, introduir la lírica en català per suplantar la gran força de la sarsuela en castellà.

Els últims modernistes van morir els anys 30 i 40. Enric Granados morí l'any 1942.

El modernisme no va tenir continuadors. El moviment noucentista va fer el possible per esborrar l'esperit rebel, innovador, apassionat del modernisme. Tanmateix aquell desig modernista de fer Catalunya com un país normal, amb una música pròpia com ell volia, no ha mort.

Rafa Recolons

CICLE DE CONFERÈNCIES

GEOPOLÍTICA EN EL NOU PRÒXIM ORIENT

Sabem el que passa en el món. La premsa escrita, les emissions radiofòniques i els debats televisius ens omplen de notícies, de guerres, de refugiats i d'un llarg etcètera de fets que passen vertiginosament en el nostre món. Arriben a embafar-nos a saturar-nos i inclòs a espantar-nos. Tanmateix, no som capaços de saber o d'interpretar el perquè de tot això.

Amb tres conferències que oferim aquest mes, intentem donar respostes als perquès.

Saber el perquè de l'horror diari de la diàspora més gran del món. "Obviamente, una dictadura por férrea que sea, no empuja de 8 millones de ciudadanos a huir con lo puesto. La envergadura de esta crisis humana, la mayor después de la II Guerra Mundial sólo puede ser explicada desde un análisis del pulso entre las potencias regionales y mundiales por este estratégico país, y el plan para la remodelación del mapa político de Oriente Próximo"

Conèixer millor l'Islam i de rebot entendre millor els interessos de cada intervinent -Xiïtes i sunnites- i els seus satèl·lits i protectors.

El fenomen de l'Estat Islàmic, el seu perquè, els seus orígens, la seva estratègia. Com lluitar per la seva destrucció.

Rafa Recolons

10/02/2016

LA GEOPOLÍTICA, DETRÁS DE LA HUIDA DE MILLONES DE SIRIOS
a càrrec de
NAZANIN ARMANIAN
Polítòloga iraniana

‘La geopolítica, detrás de la huida de millones de sirios’ és la primera de les tres conferències que dóna sortida, aquest dimecres, al cicle de xerrades que els Amics de la Unesco hem organitzat sobre l’actualitat al Pròxim Orient. La ponència, a càrrec de la politòloga iraniana Nazanin Armanian, té lloc a l’Arxiu Nacional de Catalunya (ANC) a les sis de la tarda.

17/02/2016

PARLEM DE L'ISLAM I FEM-HO BÉ

a càrrec de

DOLORS BRAMON

Doctora en Filosofia i Lletres i en Geografia i Història per la UB.

És professora titular del Departament de Filologia Semítica de la UB.

La conferència del dia 17 de febrer va ser una magnífica ocasió per a desemmascarar el pretès estat islàmic i alguns tòpics en relació a l'islam. La filòloga i professora Dolors Bramon va respondre, amb una exposició clara i contundent, el contingut del títol de la xerrada: "Parlem de l'Islam i fem-ho bé"

En primer lloc, i com premissa elemental, cal deixar clar que el dit estat islàmic ni és estat ni és islàmic. Curt i ras: són terroristes i com a tal actuen, desgraciadament, amb una certa connivència amb estats que es diuen democràtics.

L'Alcorà diu que els musulmans no poden lluitar entre ells. Els gihadites massacren als sunnites, kurds, armenis que són musulmans com ells. L'Alcorà diu que el musulmà ha de defensar i protegir a tots els que creuen en un Déu (Gent del Llibre: jueus, cristians...) i ells els massacren. Un estat ha de tenir fronteres definides, ells no les volen per què volen conquerir tot el món.

Cal educar sense cap referència al passat. En els seus plans d'estudi no hi ha ni geografia ni història. Cal destruir tot vestigi anterior (Nínive, Palmirè...).

Tenen uns exèrcits de mercenaris i molt ben pagats (1.000-1500 Euros) quan un funcionari iraquí cobra 150 euros. Tenen armes. Moltes abandonades per l'exèrcit iraquí després de la desfeta de Sadam.

Gràcies a una molt bona xarxa social i informàtica, creant programes per tal de generar terror.

Nodreixen les seves arquees amb la venda d'obres d'art de les poblacions i museus conquistats, i també amb tràfic d'òrgans. (milers de morts, orfes.), i amb . Tràfic de dones: matrimonis amb contractes matrimonials a la carta, que atrauen dones de bona fe i que després són objectes sexuals.

Gihad vol dir fer un esforç personal per millorar o bé fer la guerra per expansionar o defensar l'Islam. Mahoma creà un estat (no com Jesús) i per tant parla d'exèrcits i de guerra.

No és correcte definir el Gihadisme com "Guerra Santa de los musulmanes" com defineix la Real Acadèmia Espanyola. Ni és guerra i menys santa. Són terroristes.

L'Islam és alguna cosa molt més seriosa que els dits gihadistes. L'Islam és una religió amb més 1.400 milions de fidels.

Rafa Recolons

PARLAR D'ISLAM COM DÉU MANA, LA TERMINOLOGIA NO ÉS INNOCENT

24/02/2016

DESTRUCCIÓ DEL PATRIMONI, PER QUÈ? L'ESTAT ISLÀMIC

a càrrec de

JORDI LLAONART

Llicenciat en Filosofia Àrab. Corresponsal al Golf Pèrsic

Amics de la UNESCO Valldoreix Sant Cugat del Vallès, amb aquest programa volem anar més enllà de les notícies i tractar les causes que hi ha al darrere de la situació d'aquesta zona.

El periodista i excorresponsal al Pròxim Orient, Jordi Llaonart ens dissertà sobre 'Destrucció del patrimoni, per què? L'Estat Islàmic' en la darrera conferència sobre la Geopolítica en el nou Pròxim Orient.

Al-Caeda i Estat Islàmic són dues realitats que neixen indirectament de resultes d'interessos i necessitats d'Occident. Els combatents musulmans que varen arribar a partir de l'any 1878 a l'Afganistan per combatre contra la presència de la URSS, ho van fer esperonats i finançats pels EE. UU. amb la justificació de defensar l'Islam i lluitar contra una potència atea. Lluitaren guerrilles del país (talibans) i les forces vingudes de fora (Al-Caeda). Els russos van perdre la guerra i els guerrillers vinguts d'Egipte, Líbia, etc. Tornaren als seus països.

El 2003 i per lluitar contra el règim de Sadamm Hussein i també amb el suport EE.UU. entre d'altres, es van fer forts davant d'un Irak vençut i desmembrat.

Malgrat que tant els d'Al-Caeda com els integrants de l'Estat Islàmic tenen finalitats iguals, la seva estratègia és diferent, Al-Caeda vol, amb el terror i la por (torres bessones de Nova York i altres atemptats...) fer-se forts i crear un futur Estat Islàmic. Els jihadistes de l'Estat Islàmic s'estableixen en un territori i creen un estat per ser reconeguts i legitimar els seus actes. Dues cares del mateix terror.

La destrucció del patrimoni de les obres d'art s'explica, per la pretensió de fer tabla rasa de tot allò que distreu de la puresa d'un Islam (que no ha existit mai), però que ells reclamen.

Tot l'anterior a l'Islam no és digne de ser recordat i per tant: cal destruir-lo!

Davant l'espant d'occident per les destrosses del patrimoni monumental, responen amb l'acusació de què aquells es preocupen més de les pedres que de les persones (com diuen que fan ells).

La situació actual de Síria sembla no tenir solució EE.UU. va afavorir els rebels que lluitaven contra el dictador Al-Assad, però l'ajuda ha servit per reforçar els jihadistes. Es dona la paradoxa que actualment EE.UU. i Rússia ajuden al dictador per lluitar contra els rebels (actualment Al-Caeda) i els jihadistes de l'Estat Islàmic.

La manca de societat civil va afeblir l'oposició i afavorir els jihadistes.

Rafa Recolons

SORTIDA CULTURAL

IGUALADA

26/02/2016

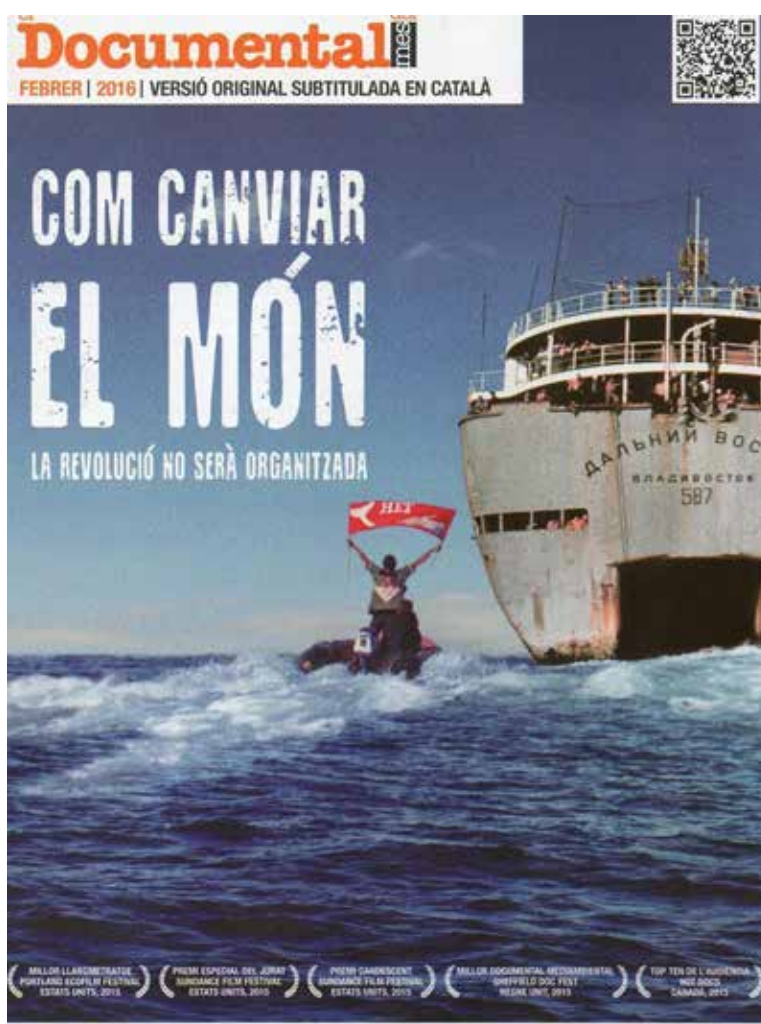
Igualada neix al voltant de l'any 1000 al marge del riu Anoia i el seu nom ve "d'aqualata" (el riu s'eixampla). L'any 1381 rep el títol de carrer de Barcelona amb el que representà de drets, llibertats i prerrogatives. Forma part del Camí de Santiago que surt de Montserrat. En el segle XIX les seves indústries de teixits esdevenen les més importants de Catalunya, com també les adoberies de pells que esdevenen el primer centre productor de la península i en segle XX les primeres indústries de gènere de punt. Després d'uns anys de declivi, Igualada torna a ser el centre de les adoberies de pell que exporten a tot el món. Visitar els seus museus (de la Pell, del Traginer, Rail home BCN) i gaudir d'una bona gastronomia serà tot un plaer.

CINEFÒRUM

29/02/2016

COM CANVIAR EL MÓN

Regne Unit, Canadà (2014); durada: 106 min. V.O. en anglès subtitulada en català

La història. Poden un grapat d'amics periodistes i científics hippies canviar el món armats únicament amb càmeres? Aquesta és la història del naixement del moviment ecologista mundial Greenpeace. Una història d'aquesta importantíssima ONG, plena de llums i ombres, assimilable a la de qualsevol dels grans moviments socials i polítics del segle actual.

La directora. Jerry Rothwell és un documentalista anglès reconegut internacionalment gràcies a pel·lícules com Donor Unknown, Town of Runners o Deep Water. L'any 2012 va guanyar el prestigiós premi de la Royal Television Society.

FITXA TÈCNICA

Director: Jerry Rothwell; Guió: Jerry Rothwell; Director de fotografia: Benjamin Lichty

http://www.cugat.cat/diari/sons/117278/la-tasca-dels-amics-de-la-unesco-a-l_espai-_entitats_-del-saf

LA TASCA DELS AMICS DE LA UNESCO, A L'ESPAI 'ENTITATS' DEL SAF

Rafael Recolons i Rous Jaume

25/febrer Sant Cugat A Fons Sons de la ràdio

L'espai 'Entitats' dedica els seus minuts a conèixer la tasca dels Amics de la UNESCO Vallldoreix-Sant Cugat. Per fer-ho, entrevista el seu president, Rafael Recolons, i la vocal de comunicació de l'organisme, Rous Jaume. El magazín parla amb ells sobre la feina de la UNESCO en el camp de l'educació, la ciència, la cultura, la comunicació i la lluita per la pau a nivell mundial i a nivell local.

A través de diverses activitats, els Amics de la UNESCO Vallldoreix-Sant Cugat fomenten el coneixement dels problemes polítics i socials del món actual.

CICLE DE CONFERÈNCIES

TRADICIONS I PAÍS

Tradicció ve del llatí tradire = entregar. Conjunt de coneixements, costums i creences que es transmeten de generació en generació. Són herències que es reben dels avantpassats i són signes d'identitat d'un país.

Tots els pobles del món tenen les seves tradicions. Tanmateix, les tradicions pròpies reflecteixen les reaccions vitals de cada poble. La riquesa cultural d'un país es pot mesurar per la pervivència i salut de les seves tradicions.

Catalunya és rica en tradicions i moltes es conserven o s'han recuperat en temps de democràcia. Malament quan un règim vol reprimir o fer desaparèixer les tradicions del poble. Fent això maten una part important de la seva ànima. És cert que hi ha tradicions bàrbares que han de desaparèixer perquè són producte dels temps en els quals no es respectaven els animals i tal vegada ni les persones.

Quin esclat de vida i de llum quan se celebren els carnavals, les baixades de faixes, els focs de Sant Joan, el Nadal. No són els governs o les autoritats els que manen, és el poble el que es manifesta i s'agermana.

Perquè creiem en les nostres tradicions i el seu paper d'identificació, dediquem les tres conferències del mes per gaudir-ne.

Rafa Recolons

02/03/2016

TRADICIONS, COSTUMS, FESTES, CELEBRACIONS ... TOT AIXÒ QUÈ ÉS?

a càrrec de

AMADEU CARBÓ

President de l'Associació Cultural Joan Amades

“Tradicions, costums, festes, celebracions... Tot això què és?” amb aquest títol dissertà Amadeu Carbó, president de l'Associació Cultural Joan Amades, el dia 2 de març a l'Arxiu Nacional de Catalunya.

Un país normal és aquell que pot celebrar amb llibertat les expressions genuïnes del poble. Les dictadures, de Primo de Rivera i sobretot els 40 anys del franquisme, havien truncat aquesta llibertat a Catalunya.

Amb la desaparició de les prohibicions i el folklore del règim es recuperen lentament les festes genuïnes i se'n creen de noves. La festa, la festa major de cada poble o ciutat és la màxima expressió comunitària. No és la festa d'uns quants. És la festa de tots i per a tothom, és la festa que anul·la les diferències, que suma voluntats, que promou el poble, Es fan activitats cíviqes, espontànies, de solidaritat, d'esforç, de superació, d'orgull de sentir-se d'un grup humà concret.

Cada poble té les seves característiques, però hi ha un patró general que es repeteix a tot arreu (la missa, el ball, els jocs d'artifici...)

Catalunya és un país que no ha tingut moltes ajudes oficials i aquesta mancança l'ha compensat amb les organitzacions que uneixen interessos i afeccions: l'associacionisme.

Les tradicions són legats que hem rebut dels avantpassats i que hem de llegar a la posteritat. Cal trobar sempre l'equilibri entre la tradició i la modernitat.

Les festes i les tradicions no són intocables. No caldria prohibir, per exemple, les “corrides” de braus perquè la sensibilitat i els valors de la societat actual les fan incíviques i obsoletes i per tant moriran.

Rafa Recolons

09/03/2016

LA TRADICIÓ DEL FOC AL PAÏSOS CATALANS. FALLES I FOGUERES DEL PIRINEU

a càrrec de

JAN GRAU MARTÍ

Tècnic expert en cultura tradicional del

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

‘Cada any, coincidint amb la celebració del solstici d’estiu, a bona part dels pobles del Pirineu s’hi celebren les festes de foc de les falles, haros i brandons.’ L’1 de desembre, la UNESCO ha declarat aquesta tradició origen ancestral Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat.

‘La tradició del foc als països catalans. Falles i fogueres del Pirineu’ xerrada que va donar en Jan Grau i Martí el dia 9 de març a l’Arxiu Nacional de Catalunya.

Les festes de foc als Pirineus es coneixen d’antic i s’han mantingut vives com a esdeveniment local. Els pobles les han celebrat al llarg dels segles, sense massa consciència que compartien similituds amb les d’altres indrets prou allunyats a banda i banda dels Pirineus. És el manteniment de la tradició, arrelada a la comunitat i perpetuada gairebé per mitjà del compromís de cada família. Sobrevivint al despoblament que han sofert molts pobles pirinencs i a les constants influències de la modernitat, han mantingut en uns casos i recuperaren en d’altres la tradició del foc solsticial, amb el convenciment de què forma part de la seva identitat.

A través i gràcies a la coordinació de les entitats fallaires d’Andorra es va aconseguir que les falles de prop 57 municipis dels Pirineus (França, l’Aragó, Andorra i Catalunya) fossin inscrites per la UNESCO en la llista d’Obres mestres del Patrimoni Oral e Intangible de la Humanitat.

SORTIDA CULTURAL

LA CASA DELS ENTREMESOS

15/03/2016

CENTRE BARCELONÍ DE DIFUSIÓ I PRODUCCIÓ DE CULTURA POPULAR D'ARREL TRADICIONAL CATALANA

La Casa dels Entremesos és un centre de promoció de la cultura popular de Barcelona ubicat al número 2 del carrer de les Beates del Districte de Ciutat Vella. Va ser fundat el 1439 per fer-se càrrec de la conservació i manteniment de les figures (gegants, bestiar...) i els balls (diables, bastons...), integrants de les representacions i seguicis de rebuda de l'entrada de personalitats a la ciutat i va reobrir les seves portes l'any 2009.

Segles enrere, a les festes cortesanes, hi participaven grups de malabars, joglars i actors, alguns amb elements figurats com ara bèsties i éssers fantàstics, que actuaven abans, durant i després dels àpats: eren els entremesos. Amb la proclamació de la festivitat del Corpus Cristi, a l'inici del segle XIV, i de la seva processó a Barcelona el 1320, ràpidament es va estendre el costum de fer petites representacions itinerants d'episodis bíblics i també apològics de les vides de sants. Aquestes representacions reberen el nom d'entremesos. Algun entremès comptava amb elements d'attrezzo que figuraven personatges i bèsties difícilment representables per éssers vius. Des de la fi del segle XIV es va fer habitual la seva utilització en els seguicis de rebuda de l'entrada de personalitats de la reialesa a la ciutat. Amb el temps, les figures (gegants, bestiar...) i els balls (diables, bastons...), integrants de les representacions, prengueren personalitat pròpia i se n'independitzaren, però van continuar sent coneguts com els entremesos. Per fer-se càrrec de la conservació i manteniment de les figures i dels balls, el Consell de la Ciutat (Ajuntament) va instituir, l'any 1439, la Casa dels Entremesos.

16/02/2016

JOAN AMADES, EL FOLKLORISTA POLIFACÈTIC

a càrrec de

GUSTAU MOLAS

Tècnic del Departament de Col·leccions del Museu Etnològic de Barcelona

Amades va ser un etnòleg i folklorista que va treballar com a conservador al Museu d'Indústries i Arts Populars de Barcelona i a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona. El seu treball es va materialitzar en una producció de llibres referent en els estudis de folklore de Catalunya.

Amb aquest títol en Gustau Molas va fer un magnífic resum de la vida i l'obra d'en Joan Amades a l'ANC pels Amics de la Unesco el dia 16 de març.

Destacat etnòleg i folklorista català. Va treballar com a conservador al Museu d'Indústries i Arts Populars de Barcelona i a l'Arxiu Històric de Barcelona. Va col·laborar en la premsa del moment, com a D'Ací i d'Allà o Diario de Barcelona, entre d'altres.

Hom queda meravellat del que pot arribar fer una persona en 69 anys (1890-1959).

Aquell nen miop del Raval de Barcelona que es llegia tots les llibres que passaven per les seves mans abans de vendre'ls tot fent de llibreter de segona mà als Encants, va dedicar totalment la seva vida a salvaguardar la memòria del poble.

Una persona que, malgrat l'hemiplegia que patir l'any 1947, va seguir (al costat de la seva muller) recorrent els pobles dels països catalans preservant el seu folklore i costums. Ell no entenia de solfeig però recopilava les lletres de les cançons populars mentre el mestre Joan Tomàs les musicava.

Sense la tasca realitzada per Amades, Catalunya hauria perdut part de la seva identitat. Ell va tenir la intuïció de recollir objectes, goigs, joc, costums, figures, fotografies, etc. que al pas del temps moltes han desaparegut i que gràcies a la seu pacient afany les podem reviure.

Crida l'atenció la revelació que va fer en el llibre "El gest a Catalunya" un recull amb dibuixos dels gestos més comuns que els catalans fem. Una recopilació que va començar l'any 1917 i que durant quaranta anys va anant enriquint.

Excursionista, propagador de la llengua de l'esperanto, divulgador del folklore, els costums i tradicions catalanes, locutor de ràdio, escriptor, funcionari.

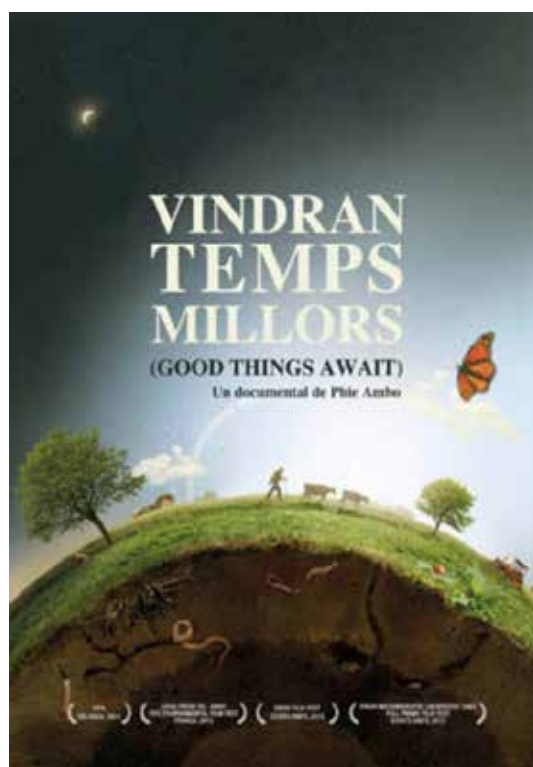
Col·laborà amb la UNESCO, que el va comissionar per recopilar el corpus bibliogràfic del folklore català, que va resultar en la publicació del *Costumari Català* (1950-1956) obra cabdal en l'estudi de la cultura popular.

Rafa Recolons

CINEFÒRUM

21/03/2016

VINDRAN TEMPS MILLORS*Dinamarca (2014); durada:95 min. V.O. en danès subtitulada en català.*

La història. Niels és un granger de 79 anys que es dedica a l'agricultura biodinàmica. La seva filosofia es basa en que l'home i la terra estan connectats amb l'univers i, per això, cultiva els aliments en sincronia amb el calendari lunar, per aconseguir la harmonia amb el cosmos. La seva producció, d'una qualitat excepcional, es pot consumir en els millors restaurants del món. Malgrat això, en Niels té problemes que pertorben el seu dia a dia. La seva granja s'ha d'adaptar a les normatives d'unes autoritats que són indiferents als seus principis biodinàmics. Però el maldecap més gran és que no té cap successor que pugui seguir el seu somni.

La directora. Phie Ambo es va graduar a la National Film School of Denmark l'any 2003. Les seves pel·lícules són molt populars en el circuit de festivals. El 2001 va guanyar el prestigiós premi Joris Ivens a l'IDFA amb *Family* (2001). És cofundadora de la productora Danish Documentary Production.

PREMIS I FESTIVALS

IDFA – Holanda, 2014; SXSW – Estats Units, 2015; Fife (Grand Prix du Jury) França, 2015; Full frame (Duke Environment Award) – Estats Units, 2015

ASSEMBLEA GENERAL

30/03/2016

El 30 de març de 2016 va tenir lloc a l'Arxiu Nacional de Catalunya l'Assemblea General de l'Associació Amics de la Unesco Valldoreix- Sant Cugat del Vallès. Va ser una Assemblea especial en quant que es renovava gairebé tota la junta. Aprovats els nous estatuts per tal d'adaptar-los a les noves normatives legals, es va aprovar la nova junta directiva.

Presidenta: Isabel González, vicepresidenta: Rous Jaume, tresorer: Eduard Delgado, secretaria: Neus Colet i els vocals Jordi Roca, Joan Colet i Josep Domínguez.

El president sortint Rafael Recolons es va acomiadar després de sis anys de presidència; va tenir paraules d'agraïment a totes les persones que aquests anys l'han ajudat a dur endavant l'entitat; va congratular-se per la nova junta tant pels seus mèrits, com per la sàvia jove que guiarà la nova etapa de l'entitat. També va confirmar que, sense ser de la junta, seguirà col·laborant (com també el Sr. Joan Subirà).

L'Assemblea va finalitzar amb unes paraules de la nova presidenta qui a més de presentar el pla d'actuacions futures, va destacar la necessitat i la confiança que un fort equip unit sigui capaç de ser testimonis actius dels objectius de la UNESCO a Sant Cugat del Vallès.

Per cloure, s'oferí un pisolabis amb cava i es va projectar la pel·lícula "To be or not to be". Presentada i comentada pel Sr. Víctor Alexandre. Un film de 1942 ple d'ironia, reivindicació, i humor que va fer les delícies dels assistents.

TO BE OR NOT TO BE

USA (1942)

Director: Ernst Lubitsch

Intèrprets: Carole Lombard, Jack Benny, Robert Stack.

Sinopsi: En la Polònia ocupada pels alemanys, durant la Segona Guerra Mundial, un grup d'actors de teatre, de recursos molt migrats, fan representacions que ridiculitzen els nazis. El professor Siletsky, un espia al servei de la Gestapo, és a punt de lliurar una llista amb el nom dels col·laboradors de la Resistència. Joseph Tura, actor polonès, intèrpret de Hamlet i marit de Maria Tura, també coneguda actriu, intentarà evitar-ho. Amb l'ajuda dels actors de la companyia, es farà passar pel cruel coronel Erhardt i pel professor Siletsky per tal d'entrar en la caserna general de les SS.

CICLE DE CONFERÈNCIES **UN MÓN SENSE ONG'S?**

Aquest mes d'abril volem dedicar-lo a les ONG's.

Ha inspirat aquest cicle de conferències el fet de comprovar com dia sí i un altre també les ONG's treballen per suplir el que els estats de la Unió Europea no fan (a part de reunir-se inútilment) en relació a les atencions que els refugiats de les guerres necessiten en el seu intent desesperat d'arribar a Europa.

Volem conèixer millor què són i com treballen. El seu paper de suplència, com els reben o toleren els governs. També si hi ha ONG's fiables i altres no tant. Les ONG's són fidels executors dels objectius de pau i enteniment de la UNESCO. Moltes treballen per la justícia i els seus membres es juguen la vida per defensar els més necessitats. Val la pena posar una ONG en la vida.

ARRELS, La FAGEDA, ABARTA, OXFAM-INTERMÓN són organitzacions no governamentals que representen les ONG's del món.

Rafa Recolons

06/04/2016

ARRELS PER NINGÚ DORMINT AL CARRER

a càrrec de

FERRAN BUSQUETS

Director de la Fundació Arrels

Ningú dormint al carrer. Aquest és el motiu de l'existència de la Fundació ONG ARRELS. D'un grup de voluntaris del Raval fa trenta anys a una fundació amb 54 professionals i 150 voluntaris. És una ONG de Barcelona i per a Barcelona, però per als seus objectius, organització i transparència és un model d'entitat que supleix o complementa els serveis de les administracions.

L'actual director Ferran Busquets la va donar a conèixer a l'Arxiu Nacional de Catalunya, el 6 d'abril.

La fundació ARRELS es dedica a l'atenció de les persones que en Barcelona dormen al ras. Persones que s'han quedat soles i sense sostre. (Estimats en uns 900 aquest any). La labor dels voluntaris, que de nit es troben amb els rodadors, és la de què tornin a confiar (encara que només sigui en el voluntari), que no se sentin sols, que sàpiguen que algú els escolta i els aprecia tal com són.

Cal trencar, en molts casos, la resistència a abandonar el carrer. Tenen fama d'alcohòlics, i alguns o eren abans de quedar-se sense sostre, altres se'n tornen després. Entre altres activitats, la fundació té una Llar d'Acollida i gràcies a diversos convenis pot oferir pis per aquells que volen tenir de nou una llar. Paguen un 20 o 30% del sou (si treballen), reben suport de l'equip de la fundació i se'ls exigeix bon comportament amb el veïnat.

Rafa Recolons

13/04/2016

LA FAGEDA. HISTÒRIA D'UNA BOGERIA

a càrrec de

ALBERT RIERA

Director de comunicació de La Fageda

Albert Riera, director de Comunicació de la Fageda, el dia 13 d'abril ens parlà de "La Fageda. Història d'una bogeria."

I certament sembla una bogeria o més ben dit un miracle l'empresa que ara és la segona productora de iogurts de Catalunya i des de fa cinc anys sense necessitat de cap ajut oficial.

El seu fundador Cristóbal Colón amb el seu nom i el seu projecte devia atribolar a l'alcalde d'Olot quan li va demanar ajuda. Va aconseguir feina per les 14 persones disminuïdes i d'aquí cap a l'èxit empresarial i humanitari.

Les persones amb disminució no són malalts, són treballadors qualificats i com a tal responsables de les seves tasques i útils a la societat.

La Fageda ha desenvolupat un projecte empresarial sense necessitat de publicitat, creant Marca i arrelat al territori (La Garrotxa). Una d'empresa que per la seva organització i humanitarisme és model per empreses innovadores d'arreu.

Rafa Recolons

20/04/2016

DONES D'AVUI I INFANTS DEL DEMÀ
a càrrec de
ROSA PEREIRA
Presidenta de la Fundació Abarta

La presidenta de la fundació ABARTA, Rosa Pereira diserta el 20 d'abril sobre 'Dones d'avui i infants de demà'

ABARTA és una petita ONG que treballa en el país més pobre de l'Àfrica: el NÍGER

ABARTA és el nom d'una nena que la fundadora de l'ONG va trobar i apadrinar quan tenia anys. 8 anys. ABARTA vol dir 'deixa-la viure'

Malgrat la manca de drets bàsics, la dona-mare és el motor de l'Àfrica.

La consciència de l'extrem abandonó de la dona africana inspirà la fundació de l'ONG al Níger. No es tractava d'una emergència, sinó de dotar a la dona-mare de coneixements perquè els seus fills puguin (de grans) sortir-se de la pobresa material i moral. Per això calia ajudar a la dona a educar-se i a aprendre, per tal que tinguessin autonomia i coneixements suficients.

Actualment 653 dones reben l'atenció en educació, formació financera, infermeria, etc. i vora de 5000 nens han passat per l'Escola. Tot per tal que els futurs pares i mares estiguin preparats per superar la pobresa.

Rafa Recolons

CINEFÒRUM

25/04/2016

JOANA BIARNÉS. UNA ENTRE TOTS

Catalunya (2015); durada:72 min. V.O. en català i castellà

La història. Aquesta és la desconeguda vida i obra de la Joana Biarnés, la primera fotoperiodista espanyola, recuperada gràcies al descobriment el segle XXI de les impressionants imatges amb les que la llavors jove fotògrafa va immortalitzar les terribles riuades del Vallès l'any 1962. Una pionera que va vèncer els prejudicis d'una època.

Els directors. Òscar Moreno és el productor executiu, guionista i director. Ha col·laborat com a guionista en els documentals Cop al Banc Central, entre d'altres emesos al programa Sense ficció a TV3.

Jordi Rovira és periodista freelance des del 1998 i ha realitzat reportatges de caire social a una trentena de països. La Vanguardia ha publicat la majoria dels seus grans reportatges.

PREMIS I FESTIVALS

Premi Ciutat de Reus - Memorigame Catalunya 2015

27/04/2016

ÉS EFICIENT AVUI DIA EL PAPER DE LES ONG'S?

a càrrec de

ANTONIO ROYO

Evaluador dels programes de cooperació que presenten les ONG's de Sant Cugat

En un col·loqui molt animat per l'interès del tema, tots exposem diferents causes i les conseqüències que afecten els països empobrits.

El desequilibri entre els països desenvolupats i els que necessiten ajuda cal analitzar fins a quin punt nosaltres som responsables: la desforestació, explotació de l'agricultura, dels minerals... Aquesta riquesa no sempre reverteix en la població, més aviat al contrari: governs corruptes, multinacionals...

Hem arribat a la conclusió que només una bona educació i formació dels habitants d'aquests països, els portarà al progrés i que perquè l'ajuda sigui efectiva s'ha de fer un estudi de les necessitats de cada país.

L'ajuda puntual no és efectiva si no va acompanyada de la formació de les persones, per això és importantíssim la col·laboració de professors, enginyers, metges, juristes, veterinaris, professionals... que puguin preparar-los per un futur millor, sempre respectant els seus costums i normes, però sota els paraigües dels drets humans. Aquí entren les ONGs: metges sense fronteres...

A Sant Cugat hi ha unes 20 ONGs i l'Ajuntament, en el seu programa d'Estratègia Municipal de transversalitat la política de Solidaritat, mitjançant el treball del Sr. Antoni Royo, avalua els projectes i la viabilitat dels programes de les diferents ONGs, les connecta i cohesiona per garantir un bon funcionament en la cooperació dels ajuts a altres països.

Isabel González

SORTIDA CULTURAL

LA FAGEDA

28/04/2016

Visita a la granja i la fàbrica de la Fageda i al poble de Santa Pau

La Fageda, Societat Cooperativa Catalana Limitada, és una societat del sector alimentari creada el 1982 per Cristòfol Colom i la seva dona Maria Jordà. Té la seva seu a la Fageda d'en Jordà, al municipi de Santa Pau, situat al centre del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa. La seva finalitat és la integració social de les persones de la comarca de la Garrotxa (Girona) que pateixen discapacitats intel·lectuals o trastorns mentals. Actualment dóna feina a prop de 250 persones, la meitat de les quals són persones amb discapacitats psíquiques

04/05/2016

ENERGIA I ECONOMIA

a càrrec de

MARCEL CODERCH CULLELL

Enginyer de Telecomunicacions i President de l'Autoritat Catalana de la Competència

ELS NOSTRES PRIVILEGIS I LES NOSTRES RESPONSABILITATS

Vivim en un món físic en què res es mou si no és amb un dispendi energètic i tanmateix sembla que sigui el diner el que fa funcionar l'economia, i és el que ens mou a actuar. El diner és una creació social, immaterial, que pot créixer indefinidament seguint la llei matemàtica de l'interès compost. A la natura que tenim a l'abast, en canvi, res no creix indefinidament: l'energia per exemple, no es crea ni es destrueix, només es transforma, perdent utilitat. D'aquí que hem arribat a un punt en què el nostre sistema econòmic, que necessita un creixement continuat, entra en col·lisió amb les limitacions físiques del planeta.

Els darrers 250 anys han estat un període absolutament atípic en l'evolució de l'espècie i de la societat humana, que ens ha acostumat a pensar que créixer i millorar contínuament és l'estat natural de les coses. El progrés econòmic i material que hem viscut s'ha degut, principalment, a què hem explotat una herència energètica acumulada al llarg de centenars de milers d'anys en forma de combustibles fòssils; una herència que estem malbaratant com si fos una renda vitalícia quan és un capital finit. Tot el progrés tecnològic i social que hem assolit s'explica, en última instància, per la substitució de treball humà per consum energètic.

En els darreres 300 anys la població del planeta ha passat de ser uns pocs centenars de milions de persones, que vivien de captar energia solar, a més de 7.000 milions, i amb tendència a ser potser 10.000 milions a finals de segle. Pel que avui sabem, és del tot impossible que puguem desenvolupar un sistema energètic que pugui assegurar a tota aquesta població un nivell de vida semblant al nostre, sense malmetre el sistema climàtic que ha fet possible la vida a la Terra.

Això planteja un repte ètic i moral de dimensions colossals: hem de canviar de sistema econòmic, construint-ne un de diferent que sigui sostenible i capaç d'assegurar una vida digna per a tots els habitants del planeta. Nosaltres som triplement afortunats: per haver viscut aquesta era de l'abundància; per haver nascut en un país dels més desenvolupats; i per pertànyer al segment de població més benestant. Aquest privilegi, però, comporta també la responsabilitat de ser capdavaners en la transformació del sistema actual; una responsabilitat que no hauríem de defugir si no volem que les generacions futures ens considerin culpables de no haver pensat en el seu futur.

Marcel Coderch

SORTIDA CULTURAL

AL MATARRANYA

5-6-7/05/2016

Dia 5 dijous

Sortida a les 8h. del matí de l'ANC cap a Gandesa on arribarem al voltant de les 10,15h.

A Gandesa visitarem el Celler Cooperatiu, una de les set meravelles de Catalunya, construïda per l'arquitecte modernista Cèsar Martinell, deixeble d'Antoni Gaudi i de Puig i Cadafalch. També visitarem el Museu de la Batalla de l'Ebre.

Continuarem cap a Calaceit, deixarem l'equipatge a l'Hotel Sitjar i dinarem a la Fonda Alcalà (molt coneguda per la seva gastronomia).

Després de dinar visitarem el poble, l'església i el museu.

Si ens dóna temps, farem cap al poblat ibèric i després anirem a la mateixa fonda, on soparem.

Dia 6 divendres

Sortida de l'hotel a les 8,15h. per anar a Vall-de-roures on visitarem Mas Bunyol, una reserva de voltors, on els veurem menjant (es recomana anar amb roba fosca). Després anirem cap al poble on visitarem el castell, l'església i farem una visita guiada per la població.

Seguidament anirem cap a La Fresneda on dinarem i farem una visita pel poble.

Soparem a la Fonda Alcalà.

Dia 7 dissabte

Sortirem a una hora encara no determinada cap a Queretes (on va néixer l'arquebisbe de Barcelona), visitarem la població

i continuarem cap a Horta de Sant Joan, la visitarem i dinarem a l'Hotel Miralles.
En acabar tornarem cap a Sant Cugat.

CICLE DE CONFERÈNCIES
RAMON LLULL
UNA FIGURA CAPDAL DE LA CULTURA EUROPEA

Celebrem 700 anys de la mort d'un savi universal. Patge, senescal, trobador, casat, franciscà, missioner, viatger, místic, filòsof, teòleg. El primer que va trametre coneixements filosòfics, teològics i místics en una llengua romànica, el català. Per aquest motiu, els Amics de la UNESCO juntament amb Òmnium Sant Cugat del Vallès, l'escollim com a eix temàtic de les activitats de maig.

Va escriure 240 obres. En català, per arribar al seu poble; en llatí per convèncer els intel·lectuals; en àrab per arribar els infidels i en provençal, en la seva joventut, per fer poesia trobadoresca.

Llull creà un sistema filosòfic que denominà l'Art, que integrava en un tot coherent la religió, la filosofia, la ciència, la moral i l'ordre social, a partir d'un sistema de verificacions mecàniques comprensibles i transmissibles. La complexitat del programa lul·lià és una de les causes de la seva ingent producció escrita i de l'enciclopedisme del seu abast, atès que el seu sistema havia de ser verificable en qualsevol àmbit del coneixement humà i havia de poder ser comunicat en graus distints de complexitat expressiva, d'acord amb les característiques del destinatari.

11/05/2016

INTRODUCCIÓ A LA FIGURA I L'OBRA DE RAMON LLULL
a càrrec de
FRANCESC TOUS

Professor del Departament de Filologia Catalana de la UB

Ramon Llull (1232-1316) és un dels personatges més complexos i polièdrics que ha donat la cultura catalana en tota la seva història, i un dels que ha tingut una projecció internacional més extensa i persistent al llarg del temps. Per tant, la seva figura i la seva obra es poden abordar des de múltiples perspectives complementàries. Cada període històric ha tingut el seu propi Llull, ha posat l'accent en les dimensions del personatge que més li han interessat, tot i que alguns d'aquests Llulls més aviat han tendit a entelar o tergiversar la seva personalitat intel·lectual. Per damunt de totes les etiquetes que li podem atorgar, Llull fou sobretot un escriptor que va posar tota la seva intel·ligència al servei de Déu i de la difusió cristiana. Després d'una forta experiència de conversió, esdevinguda quan voltava la trentena, Llull va decidir donar un tomb a la seva vida i dedicar-la exclusivament a la conversió universal dels infidels. Fou llavors quan concebé la idea que calia escriure "el millor llibre del món" per demostrar que els dogmes del cristianisme eren els més veritables i els més perfectes, i que calia que els predicadors aprenguessin les llengües dels infidels per poder-hi disputar. Uns anys després, el "millor llibre del món" es va convertir, de fet, en un mètode general d'accés al coneixement, l'Art, que Llull considerava que li havia estat revelat per Déu i que proporcionava les eines necessàries per distingir la veritat de la falsedat. A partir d'aquest moment, la tasca apostòlica i missionera que emprèn Llull queda totalment lligada a la difusió d'aquest mètode, també entre les classes laiques, les menys formades de la societat, per a les quals escriu novel·les com el Blanquerna o el Llibre de les meravelles, o poemes com Lo desconhort o el Cant de Ramon.

Francesc Tous

18/05/2016

RAMON LLULL, L'ART I EL DIÀLEG INTERCULTURAL

a càrrec de

JOAN SANTANACH

Comissari de l'Any Lull 2016

Ramon Lull, lluny de la imatge multicultural i ecumènica que sovint se li atribueix, pretenia la conversió de la humanitat al cristianisme. Altrament considerava que no era possible la salvació. Davant la manca de resultats de les disputes religioses basades en els textos sagrats, d'interpretació sempre objectable, va plantejar un mètode de persuasió propi que partia de les raons necessàries, per mitjà de les quals aspirava a demostrar la superioritat de la fe cristiana. El va desenvolupar literàriament en obres com el Llibre del gentil e dels tres savis o bé en la Disputació de cinc savis, i el va posar en pràctica, en el seu vessant missional, sobretot en les disputes que va mantenir amb savis musulmans en els viatges que va dur a terme al nord d'Àfrica. Hi va ser en tres ocasions: dues a Tunis, els anys 1293 i 1314-1315, i un a Bugia (Algèria), el 1307.

Joan Santanach i Suñol

25/05/2016

LES APORTACIONS DE RAMON LLULL AL NOSTRE MÓN

a càrrec de

PERE VILLALBA

Doctor en Filologia clàssica, professor emèrit de la UAB

L'ESCRITOR DE DÉU

Ramon Llull és un intel·lectual laic de la baixa Edat Mitjana nascut a Palma de Mallorca (1232-1316), el qual desplega una gran activitat filosòfica, teològica, científica, informativa i diplomàtica en diversos països de l'àmbit de la Mediterrània i del centre d'Europa: la seva dèria era la d'escriure sobre el seu Déu i donar-lo a conèixer a tots i a tothom, d'aquí que jo l'anomeni 'l'escriptor de Déu' sense límits.

Ramon Llull sabé formar-se en tots els coneixements del moment, aplicant-s'hi en qualsevol avinentesa i en trobades amb estudiosos científics, filòsofs i teòlegs, sense esquivar els individus subtils del carrer: només fou autodidacte en part, però sabia escoltar, preguntar i investigar.

El resultat final d'aquesta gestió del coneixement fou una Teologia filosòfica o, si es vol, una Filosofia teològica i això fa que Ramon Llull sigui avui dia un model de pensament multivalent, un prototipus obert davant la controvèrsia hodierna.

Ramon Llull, doncs, 'l'escriptor de Déu', fou autor de 275 obres (17 en català, 34 en català/llatí, 224 en llatí) i realitzà més de 15.000 km per expandir el missatge religiós, social i cultural amb un format racionalitzador que ajuda a fer-lo acceptable.

Pere Villalba

CINEFÒRUM

30/05/2016

K2. TOCANT EL CEL

*Polònia, Regne Unit, Alemanya (2015); durada 72 min.
VO en anglès i polonès subtítulada en català*

La història. L'estiu del 1986, 9 expedicions de tot el món es van trobar a la base del K2 per escalar la muntanya a través de la ruta d'ascens més complicada de totes. 13 dels escaladors van perdre-hi la vida. Des de llavors, l'estiu del 1986 al K2 es coneix com "l'estiu negre". El documental reuneix 4 dels fills d'aquests alpinistes morts per portar-los a la base del K2, on hi ha enterrats els seus pares, des d'on intentaran entendre què els va portar a embarcar-se en una expedició tan perillosa, essent ells criatures, o fins i tot, en algun cas, tenint les dones embarassades. Com a persones adultes que ara són, tots intenten respondre a una pregunta: quin és el preu de la passió?

La directora. Eliza Kubarska és documentalista i alpinista. Entre les seves obres destaquen les multipremiades *What happened on Pam Island*, rodada a Groenlàndia, i *Walking Under Water*, sobre la tribu Badjao, i que va guanyar una Menció Especial del Jurat al prestigiós festival canadenc Hot Docs.

PREMIS I FESTIVALS

BANFF Mountain Film Festival – Millor Pel·lícula. Canadà, 2015 / Kendal Mountain Festival – Gran Premi del Jurat. Regne Unit, 2015.

FITXA TÈCNICA

Direcció i guió: Eliza Kubarska; Director de fotografia: Radek Ladczuk; Muntatge: Bartosz Pietras; Música: Michal Jacaszek; Producció: Katarzyna Slesicka, Monika Braid

01/06/2016

DINAR DE COMIAT DEL CURS AL RANCHO EL PASO DE LA FLORESTA

CINEMA

'UN, DOS, TRES', DE BILLY WILDER

presentat per

VICTOR ALEXANDRE

En l'època de la Guerra Freda, un representant de la Coca-Cola al Berlín Occidental vol introduir la marca a la Unió Soviètica. En contra dels seus desitjos, el seu cap li encarrega que tingui cura de la seva filla, que està a punt d'arribar a la capital alemanya. Es tracta d'una noia esbojarrada que s'ha enamorat d'un comunista de l'Alemanya Oriental.

“Un, dos, tres”, de Billy Wilder, és una de les grans comèdies del cinema nord-americà. L’acció té lloc l’any 1961, en plena ‘guerra freda’, i fa un retrat satíric del capitalisme i del comunisme a través del director de la Coca-Cola al Berlín Occidental, que intenta expandir la beguda a la Unió Soviètica. És una pel·lícula esplèndida i amb diàlegs intel·ligents, divertits i plens de doble sentit que són dits a un ritme tan frenètic, que el públic gairebé es veu obligat a aturar el riure per no perdre’s ni una frase. L’atzar va voler que el film es veiés afectat pel mur de Berlín, atès que rodaven davant la porta de Brandenburg. El 12 d’agost tot va anar bé, però l’endemà al matí, quan l’equip va tornar al lloc de rodatge per iniciar una nova jornada, va descobrir que no podia accedir-hi perquè el Berlín Est, durant la nit, havia construït un mur de formigó que ho impedia.

Víctor Alexandre

CINEFÒRUM

20/06/2016

SÍRIA: UNA HISTÒRIA D'AMOR*Regne Unit. (2015). V.O. en anglès, àrab i francès, subtitulada en català*

La història. L'Amer va veure la Raghda per primer cop fa 20 anys, a la presó. L'havien apallissada i tenia la cara plena de sang. Van començar a parlar a través d'un petit forat que van fer a la paret que separava les seves cel·les. Es van enamorar i quan van sortir de la presó van formar una família.

El 2009, la Raghda torna a estar empresonada per motius polítics i l'Amer ha de cuidar tot sol dels seus 4 fills.

L'alliberament inesperat de la Raghda coincideix amb l'esclat de la Primavera Àrab a Síria i la intensificació de la repressió sobre els activistes polítics.

El director. Sean McAllister és conegut pels seus films sincers i francs, en els quals representa amb intimitat l'extraordinària vida de la gent comuna que lluita per sobreviure atrapada en conflictes polítics i personals. Des de les seves primeres obres, *Working For The Enemy* (1997) i *The Minders* (1998), ambdues nominades als Royal Television Society Awards, fins als èxits més recents, com la guanyadora del Premi del Jurat a Sundance, *The Liberace Of Baghdad* (2004), *Japan: A Story Of Love And Hate* (2008), i la descrita aquí, *A Syrian Love Story* (2015), triomfadora al Festival de Sheffield, l'obra de McAllister continua inspirant i sorprenent el públic.

PREMIS I FESTIVALS

DocsBarcelona – Secció Oficial. Catalunya, 2016 / British Independent Film Awards – Nominació a Millor Documental. Regne Unit, 2015 / European Film Award – Nominació a Millor Documental. Europa, 2015 / Sheffield Doc/Fest – Gran Premi del Jurat. Regne Unit, 2015.

FITXA TÈCNICA

Producció executiva: Hoshang Waziri, Lizzie Francke, Nick Fraser, Kate Townsend, Axel Arnö, Mette Hoffmann Meyer; Guió: Sean McAllister; Muntatge: Matt Scholes; Música: Terence Dunn, Le Trio Joubran, Samih Choukaer, Youssef Tage, Zoë Keating, A Winged Victory For The Sullen, Bo Harwood; Productora: 10Ft Films Production.

CINEFÒRUM

26/09/2016

A GOOD AMERICAN. EL PREU DE LA NOSTRA SEGURETAT*Austria, 2015; durada: 100 min. V.O. en anglès subtitulada en català*

La història. Al final de la Guerra Freda, el matemàtic Bill Binney va rebre l'encàrrec de liderar un equip de l'Agència de Seguretat Nacional dels Estats Units (NSA) per crear un revolucionari programa de vigilància. El programa ThinThread seria capaç d'interceptar qualsevol senyal electrònic, filtrar-la per objectius i oferir els resultats a temps real sense envair la privacitat.

El sistema era perfecte, només tenia un problema: era massa barat. Tres setmanes abans de l'atemptat de les Torres Bessones, el programa es va suspendre. Després de l'11 de setembre, comença la política de vigilància massiva de les comunicacions privades dels ciutadans i Binney abandona l'NSA. El seu programa hauria pogut evitar l'atac terrorista al World Trade Center i, no només això, ja que també podria haver acabat amb l'acumulació innecessària de dades que impedeix als governs del món ser realment efectius en la seva lluita contra el terrorisme. A quin preu hem de pagar el nostre dret com a ciutadans a ser protegits?

El director. EFriedrich Moser va néixer el 1969 a Àustria. És llicenciat en història i estudis germànics per la Universitat de Salzburg. La seva carrera professional va començar com a periodista de televisió a Itàlia. El 2001 va fundar la productora de cine i televisió blue+green communication.

PREMIS I FESTIVALS

CPH:DOX – Dinamarca, 2015 / DOC NYC – Estats Units, 2015 / Palm Springs IFF (Millor pel·lícula) – Estats Units, 2015 / IFF Rotterdam – Països Baixos, 2015 / Festival Millenium Bruxelles – Bèlgica, 2015.

FITXA TÈCNICA

Direcció: Friedrich Moser; producció executiva: Peter Janecek; guió: Friedrich Moser; fotografia: Peter Jablonowski, Thomas Pöcksteiner; edició: Jesper Osmund, Kirk von Heflin; so: Klaus Gartner; música: Christopher Slaski, Guy Farley.

OBERTURA DEL NOU CURS

28/09/2016

EL PAPER ACTUAL DE LA UNESCO

a càrrec de

DOLORS REIG

Presidenta de de la federació Catalana de les Associacions i Clubs UNESCO

amb la presència de

ÁNGEL MORILLAS GONZÁLEZ

Coordinadors dels Projectes de Patrimoni Mundial de la UNESCO

PRESENTACIÓ DEL NOU WEB

**PRESENTACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ DEL
MES D'OCTUBRE**

**PROJECCIÓ DE LA PELÍCULA DE LA
SORTIDA CULTURALAL MATARRANYA**

Enguany l'acte ha estat extraordinari ja que, després d'un record al nostre President Emèrit Sr. Rafael Recolons, la nostra Alcaldessa, Sra. Mercè Conesa, ens va donar el moment més especial de la tarda, amb els seus desitjos de que continuem amb la nostra tasca en la divulgació de la cultura a la nostra ciutat, ja que la cultura i la educació és uns dels pilars més importants que tenen a l'Ajuntament en la formació de petits i joves.

Agraïm també la presència de A Sra. Carmela Fortuny , Tinent d'Alcalde i Regidora de Cultura , de Sra. Dolors Reig, presidenta de la Federació Catalana d'associacions i Clubs UNESCO i al Sr. Àngel Morillas, Coordinador dels Projectes UNESCO sobre el Patrimoni Mundial.

CICLE DE CONFERÈNCIES

LA INFLUÈNCIA DE LES NOVES TECNOLOGIES EN EL COMPORTAMENT HUMÀ

Els canvis en el món interconnectat i interdependent actual porten nous graus de complexitat, tensions i paradoxes, a més de nous horitzons de coneixement que cal considerar. Aquestes pautes de canvi requereixen esforços per explorar visions alternatives de progrés i del benestar humà.

Aquests canvis també generen tensions en l'àmbit de creixement econòmic, en el canvi climàtic, en les nostres tradicions, en la modernitat, en l'espiritualitat, en la intolerància... Per tant, estem en un impàs per un nou model de societat que segons la nostra capacitat d'assimilació ens portarà a una nova manera de fer i conviure, on s'han de donar més oportunitats als homes per conquerir la PAU.

Amics de la UNESCO Valldoreix-Sant Cugat

05/10/2016

**LA "SUPERACIÓ" DE L'HOME PER L'HOME A DEBAT:
VERS LES ARRELS DE LA PROPOSTA POST-HUMANA**

a càrrec de

LLUC TORCAL*Prior de Poblet. Procurador General de l'Orde Cistercenc*

Si l'ésser humà és, en part, fruit de l'evolució biològica i cosmològica del nostre univers, no ens hauria d'estranyar que hi hagi en l'home un desig de millorar, de continuar la seva pròpia evolució des d'un altre punt de partida, amb altres mires, cap a altres horitzons. Aquesta evolució de tipus cultural, aquest creixement humà que deriva en un millorament del qual anomenem persona, és al meu judici el punt des d'on el transhumanisme proposa la seva visió de l'home. L'anhel de millorar, de perfeccionar-se, de ser millor, és el motor mateix del transhumanisme i de tots els corrents que volen superar l'humà, anar més enllà del que és humà (Torralba, 2016). I, en això, podríem veure la seva positivitat, el seu punt bo que ens ajuda a reflexionar sobre el que som com a humans. De fet, estem segurs avui en dia, que la humanitat és una espècie molt més oberta i en evolució del que es creia en el passat, ja que hi ha hagut canvis biològics i neurològics considerables en l'espècie humana al llarg dels últims deu mil anys.

El punt conflictiu d'aquestes visions és, precisament, la seva meta final, el seu objectiu: és a dir, la superació del que és humà. ¿Que siguem éssers en creixement, en "evolució", amb anhels de millorament, implica necessàriament que hàgim de superar l'humà? És una conseqüència lògica? Lluny d'això, aquesta inferència revela més aviat una visió ideològica de l'home, una visió que, com tota ideologia, des del seu objectiu final proposa algunes premisses veritables, les distorsiona subtilment i, des d'aquesta distorsió, els fa concloure allò que ja volia proposar (més ben dit: imposar) des del principi.

Lluç Torcat

LA INSTITUCIÓ DE LES LLETRES CATALANES 1937-1939: CULTURA EN TEMPS DE GUERRA

a càrrec de

MARIA CAMPILLO amb l'assistència de**LAURA BORRÀS** dins els actes del*16è Festival Nacional de Poesia de Sant Cugat*

amb la col·laboració

d'ÒMNIUM

Sant Cugat del Vallès

Dins del marc del **16è Festival Nacional de Poesia**, Amics de la UNESCO i Òmnium Sant Cugat van organitzar conjuntament la conferència **La Institució de les Lletres Catalanes 1937-1939**. Cultura en temps de guerra, impartida per la professora Maria Campillo, que va comptar amb la presentació de Laura Borràs, directora actual de la Institució.

Laura Borràs va destacar la col·laboració de les entitats organitzadores en el Festival Nacional de Poesia i va presentar a la professora **Maria Campillo** com la millor especialista sobre literatura i cultura de la guerra civil i l'exili del 1939.

Maria Campillo va insistir en el paper aglutinador de les diverses sensibilitats culturals que va presidir el funcionament de la Institució de les Lletres Catalanes des de la seva fundació. El 1938 tots els sectors culturals, prescindint de la seva adscripció política i ideològica, s'aboquen a defensar la cultura catalana; fins i tot els que el 1936 tenien certes reticències en la defensa d'uns autors que consideraven burgesos, reaccionaris i de dretes.

La ILC va comptar amb les personalitats més destacades de la cultura en aquell moment; des del seu director, Pous i Pagès, el vicedirector Carles Riba, el secretari Francesc Trabal a Mercè Rodoreda, Anna Murià, Joan Oliver, Cèsar Jordana, Rubió i Balaguer, Rovira i Virgili. Josep Carner, Pompeu Fabra, etc.

En plena guerra, la ILC edita obres cabdals inèdites de literatura catalana, així com notables traduccions dels clàssics i moderns, malgrat la manca de paper que es patia; impulsa programes de ràdio, edicions de revistes, casals de cultura, premsa i biblioteques al front.

Una mostra de l'actitud combativa i patriòtica de l'entitat ens la dóna l'acta de la reunió del 17 de març de 1938, en ple bombardeig de la ciutat de Barcelona, on declara amb fermesa la seva adhesió a la legalitat republicana i al seu govern legítim.

El 27 de gener del 1939, pocs dies abans de traspasar la frontera, es redacta la darrera acta de la ILC abans de l'exili.

Joan Tres

CINEFÒRUM

10/10/2016

SONITA

*Alemanya, Iran, Suïssa (2015); duració: 90 min.
VO en anglès i persa afganès (dari); subtitulada en català*

La història. Sonita és una noia afganesa de 18 anys que ha entrat a l'Iran sense papers i es busca la vida als suburbis de Teheran, mentre lluita per fer realitat el seu somni: convertir-se en cantant de rap. L'èxit a YouTube del videoclip *Brides for Sale*, cançó inspirada en la seva lluita, obre una porta d'esperança per canviar el seu destí. Un retrat fascinant d'una noia en explosió creativa que contrasta amb la manca de llibertat en la societat on li ha tocat viure.

La directora. Rokhsareh Ghaemmaghani és iraniana i va estudiar cinema a la Tehran Art University. Els seus assajos d'investigació estan inclosos en el llibre, *Animated Documentary: A New Way to Express* publicat en persa el 2009, i els seus documentals: *Pigeon Fanciers* (2000); *A Loud Solitude* (2010); *Born 20 Minutes Late* (2010); *Going Up the Stairs* (2011) i el documental animat *Cyanosis* (2007).

PREMIS I FESTIVALS

Gran Premi del Jurat i Premi del Públic – Sundance. Estats Units, 2015 / Premi del Públic i Premi DOC U – IDFA. Països Baixos, 2015 / Premi del Públic - One World. República Txeca, 2016 / DocsBarcelona - Pel·lícula inaugural. Catalunya, 2016

FITXA TÈCNICA

Producció executiva: Gerd Haag / Fotografia: Behrouz Badrouj, Ali Mohammad Ghasemi, Mohammad Haddadi, Arastoo Givi, Torben Bernard, Parviz Arefi, Ala Mohseni / Edició: Rune Schweitzer / So: Mohammad Salehi, Hadi Saed Mohkam, Ali Alavi / Producció: TAG/TRAUM, INTERMEZZO FILM, ROKHSAREH GHAEM MAGHAMI, NDR, RTS Radio Télévision Suisse, SRG SSR, DR

SORTIDA CULTURAL

A MONTBLANC I POBLET

20-21/10/2016

Dijous dia 20

Sortida des de l'ANC i arribada a Montblanc, capital de la comarca de la Conca de Barberà. Visita a la vila medieval, declarada Conjunt Monumental i Artístic el 1947.

Dinar al restaurant Carnaby, amb unes vistes espectaculars de la muralla.

A la tarda visita a la Cova Museu de la Font Major de l'Espluga de Francolí, que ens obre la porta al passat prehistòric del nostre territori i ens permetrà conèixer millor les comunitats humanes que van viure en aquest indret fa milers d'anys

Allotjament i sopar a l'Hostatgeria de Poblet.

El servei de l'acolliment ha anat sempre molt lligat a les comunitats monàstiques de tradició benedictina i, en èpoques passades, ha tingut fins i tot una funció social important. Poblet, doncs, ens obre les portes a la confortable l'Hostatgeria externa, inaugurada l'any 2010, construïda precisament en el mateix lloc on s'aixecava en el segle XIII l'antic hospital de pobres i pelegrins.

Divendres dia 21

Esmorzar a l'Hostatgeria.

Visita al Monestir. Fundat l'any 1150 i refundat per monjos italians el 1940, la comunitat de monjos cistercencs es regeix per la regla de Sant Benet.

Visita a l'Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià (AMTM). És l'arxiu format pel fons documental de Josep Tarradellas i Joan, President de la Generalitat de Catalunya a l'exili i primer de la Transició, i altres fons personals donats al Reial Monestir de Santa Maria de Poblet.

Dinar al restaurant del Monestir i tornada cap a Sant Cugat.

19/10/2016

EL CANVI CLIMÀTIC. UN REPTE PER A GOVERNS I CIUTADANS

a càrrec de

MARTA SUBIRÀ ROCA

*Llicenciada en Dret per la UPF. Secretària de Sostenibilitat
i Medi Ambient en el Govern de la Generalitat*

La secretària de Medi Ambient de la Generalitat, Marta Subirà, en una conferència a l'Arxiu Nacional ha recordat la necessitat que poders públics i societat actuïn de manera urgent i conjunta. Una fita important és l'Acord de París, acord històric signat per 195 països que té per objectiu mantenir l'augment de la temperatura d'aquest segle per sota dels 2 °C i reforçar la capacitat per afrontar els impactes del canvi climàtic. A Catalunya, el Govern ha aprovat la primera llei del Canvi Climàtic del sud d'Europa, que ara s'està tramitant al Parlament, i el mes d'abril va ratificar els Acords de París, com si fos un estat, cosa que el Govern Espanyol encara no ha fet. Catalunya des de fa anys assumeix els compromisos que la Unió Europea adquireix pels estats membres com si fos un d'ells i assisteix a les cimeres internacionals sobre Canvi Climàtic defensant els papers de les regions i dels ens locals, en tant que són els nivells de govern amb més competències sobre adaptació i mitigació.

Marta Subirà

41 ena FESTA DE LA TARDOR 40 anys cantant les quaranta

23/10/2016

Amics de la UNESCO Valldoreix-Sant Cugat, com altres anys, estarem presents amb el nostre estand a la **Festa de la Tardor** Diumenge, dia 23 d'octubre de 10 a 14 h a la Plaça Octavià.

... En el Manifest de l'any passat fèiem una repàs als diferents lemes que han caracteritzat la Festa al llarg del temps. Res millor per reflectir que vol ser la Festa. Naturalment, i ara no ho repetirem, durant aquests quaranta anys n'hi han hagut de tota mena. Uns de un to clarament reivindicatiu i uns altres manifestament més lúdics. Uns d'un caràcter local indiscutible i intransferible i uns altres de caràcter més general, que han volgut, com dèiem l'any passat, superar la mentalitat de campanar. Sempre, però, expressant el neguit del teixit associatiu santcugatenc per algun tema. És per això que l'any passat parlàvem dels "40 compromisos amb la ciutat" de la Festa i enguany, en un to una mica més informal, parlem dels "40 anys cantant les quaranta". Tothom sap que vol dir l'expressió i ningú no podrà negar que la Festa ha estat, i esperem que ho segueixi essent en el futur, bàsicament això: un crit, o un cant si ho voleu així, sobre una problemàtica que mereixia ser coneguda i debatuda ...

VISCA ELS PRIMERS QUARANTA ANYS DE LA FESTA DE TARDOR
I ENDAVANT AMB ELS QUARANTA ANYS SEGUENTS.

Sant Cugat, octubre de 2016

26/10/2016

EL PLOM EN LA CAÇA I EL TIR ESPORTIU: UN ANACRONISME AL SEGLE XXI?

a càrrec de

RAIMON GUITART*Catedràtic de toxicologia de la UAB*

El plom, metall pesant tòxic i probablement carcinogen, s'ha associat des de sempre a la munició de les armes de foc. Activitats recreatives com la caça i el tir esportiu escampen cada any per la natura unes 6.000 tones de plom a Espanya, unes 40.000 a la Unió Europea i unes 150.000 al món. Milions d'ocells, especialment ànecs, moren cada any intoxicats en ingerir perdigons que troben en el seu entorn. Però darrerament hi ha hagut gran polèmica pel tema de persones ingerint carn de caça contaminada amb fragments de bales, el mateix mecanisme pel qual s'intoxiquen les aus rapinyaires. El plom segueix sent un tema prioritari en Toxicologia. Històricament, cap agent tòxic ha provocat més problemes entre els humans i els animals. Caldria desterrar-lo definitivament d'esports com la caça, el tir i la pesca esportiva? Organitzacions internacionals com l'OMS, la UNEP o la FAO haurien d'intervenir? I què passa amb el Comitè Olímpic Internacional, que afirma donar suport només als esports que respecten el medi ambient?

Raimon Guitard

CICLE DE CONFERÈNCIES
**LA HISTÒRIA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA,
 ÉS LA NOSTRA HISTÒRIA.**

“El fet que els catalans ens hàgim caracteritzat segle rere segle per la nostra voluntat pactista i de diàleg, fa que no resulti estrany que el Parlament de Catalunya sigui una institució arrelada a la nostra història...”

Joan Rigol i Roig

I és ben cert. La nostra institució parlamentària té el seu origen en les assemblees de PAU I TREVA en 1027, a Toluges del Rosselló, promogudes per l'Abat Oliba.

En 1214 les assemblees ja estaven organitzades en braços: eclesiàstic, nobiliari i militar i el popular o reial. Del 1336 al 1387 les Corts ja varen quedar reglamentades. Amb aquestes lleis es governava Catalunya, per tant, el nostre Parlament va esdevenir un dels primers parlaments de les terres d'Europa.

Felip V aboleix les nostres lleis el 1714, amb la llei de Nova Planta. Passem alts i baixos per diferents moments històrics fins que amb l'arribada de Josep Tarradellas s'obre un nou temps i es restableix el nostre Parlament el 20 de març de 1980 i se celebra la primera sessió el 10 d'abril del mateix any.

Això és un petit tast. En les conferències d'aquest mes de novembre tenim al nostre abast la nostra història!

CINEFÒRUM

02/11/2016

LA TEORIA SUECA DEL AMOR*Dinamarca, Noruega, Suècia (2016); duració: 76 min.**VO en anglès subtitulada en català.*

La història. El tòpic defineix Suècia com un model de societat perfecte amb una altíssima qualitat de vida. Però realment és un país feliç? És possible que la població més autònoma i independent del món estigui insatisfeta?

Sense la necessitat de demanar ajuda ni favors, el contacte humà queda reduït a la mínima expressió. Cada cop hi ha més mares solteres que tenen fills amb inseminació artificial. El nombre de gent que mor en solitud augmenta any rere any. Val la pena assumir l'aïllament i la soledat per tenir una vida autònoma i independent?

El director. Erik Gandini explora l'estil de vida suec amb sentit de l'humor, reflexionant sobre com una vida segura i fàcil pot convertir-se en una existència buida i solitària.

Nascut a Itàlia el 1967. És productor i director, conegut per Videocracy (2009), Surplus: Terrorized Into Being Consumers (2003) i The Swedish Theory of Love (2015).

PREMIS I FESTIVALS

Docville – Bèlgica, 2016 / CPH:DOX – Dinamarca, 2015 / Stockholm Film Festival – Suècia, 2015 / IDFA – Països Baixos, 2015

FITXA TÈCNICA

Producció executiva: Erik Gandini, Juan Pablo Libossart / Guió: Erik Gandini / Fotografia: Vania Tegamelli, Carl Ni-Isson / Edició: Johan Söderberg / So: Hans Møller, Kevin Bavnhøj, Brian Dyrby / Música: Johan Söderberg

9/11/2016

DE LES CORTS MEDIEVALS AL PARLAMENT ACTUAL

a càrrec de

ENRIC PUJOL i CASADEMONT*Doctor en història per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)
i Premi Enric Prat de la Riba concedit per l'Institut d'Estudis Catalans*

En la seva conferència De la Cort General medieval al Parlament actual, celebrada el dimecres dia 9 de novembre a l'Arxiu Nacional de Catalunya, Enric Pujol va fer un repàs històric de l'evolució seguida per aquesta institució política, considerada com la pedra de toc de les actuals democràcies. El cas català constitueix un dels exemples més antics a Europa de l'existència d'un parlament medieval. Les anomenades "Assemblees de Pau i Treva", del segle XI, foren el seu precedent immediat. I ja a principis del segle XIII ens trobem amb un parlament pròpiament dit, on hi ha representats els tres braços o estaments de l'època (eclesial, militar i reial o popular). Aquesta Cort General, junt amb la institució que serà la seva permanent, la Diputació del General o Generalitat van tenir un desenvolupament molt important durant tota l'època medieval i també a l'anomenada època moderna (segles XVI, XVII i XVIII). Precisament fou a principis del segle XVIII que el parlament català d'origen medieval, junt amb la Generalitat de Catalunya i la resta d'institucions polítiques autòctones, foren liquidats, per la força de les armes, per Felip V d'Espanya. No tornarem a trobar un altre parlament català i un govern propi fins a principis del segle XX, quan Francesc Macià va proclamar, el 14 d'abril de 1931, la República Catalana. Una República que, després d'un pacte polític amb el govern de la Segona República Espanyola, va prendre el nom de Generalitat de Catalunya. Aquest autogovern va poder tenir un paper molt notable als primers temps de la guerra civil del 1936-39 i va aconseguir subsistir, a l'exili, durant tot el franquisme. Al final de la dictadura, el 1977, la Generalitat fou restablerta i el president Josep Tarradellas va poder retornar de l'exili. El 1980 es van poder celebrar les primeres eleccions democràtiques, d'ençà de la mort del dictador, al re instaurat Parlament de Catalunya.

Enric Pujol

SORTIDA CULTURAL

TEATRE LA CUBANA "GENTE BIEN, EL MUSICAL"

10/11/2016

La Cubana sempre ha cantat i ballat en tots els seus espectacles, més aviat malament que bé i sempre utilitzant l'art del "dissimulo". Ara es veuen obligats "per raons de pes" a fer un musical seriosament. El perquè: Ja ho veureu. Per fer aquest musical, La Cubana fa servir d'excusa "Gente Bien", un sainet molt divertit escrit per Santiago Rusiñol l'any 1917. Han creat un "especial" viatge en el temps on els personatges de Rusiñol ens descobreixen que la necessitat d'aparentar no té mida, ni època, ni data de caducitat.

La Cubana, un musical? Ho sabran fer bé? De moment els ha sortit una opereta molt divertida... La resta està per veure. Se'n sortiran? Qui sap? Però teatre segur que en faran!!!

TROBADA DE TARDOR AL MONESTIR

Federació Catalana d'Associacions i Clubs UNESCO (FCACU)

UNA CIUTAT ON ES RESPIRA CULTURA

12/11/2016

ELS AMICS DE LA UNESCO FORMEM PART DE TOTS ELS QUE DESITGEM
QUE LA CULTURA ARRIBI A TOTHOM

Sant Cugat, una ciutat on es respira i es viu la cultura intensament, en tots els seus àmbits. On la cultura forma part del tarannà de tots els ciutadans. On conviuen les tradicions i les noves tecnologies. On artistes, empresaris i comerciants, donen suport a qualsevol esdeveniment cultural que la ciutat visqui. On els joves i els més grans tenim sempre a mà un reguitzell d'activitats per gaudir.

On l'Ajuntament i la ciutadania sempre estan d'acord per donar vida a la cultura. On s'estima i protegeix la seva natura... On trobem un gran ventall d'Associacions Culturals que donen vida, dia a dia, a totes les inquietuds de la nostra la comunitat. Els Amics de la UNESCO formem part de tots els que desitgem que la cultura arribi a tothom.

Sant Cugat com a ciutat oberta que conrea i acull totes les manifestacions culturals, el dia 12 de novembre rep al seu Monestir, a la Federació Catalana d'Associacions i Clubs UNESCO (FCACU).

Per nosaltres és un orgull el fet de ser amfitrions i treballarem, com sempre, perquè aquesta trobada de treball, sigui un gran èxit i que quedi al cor de tots els Amics de la UNESCO que ens visiten, el segell de la germanor de la nostra Ciutat.

Isabel González

16/11/2016

**EL PODER DEL REI A CATALUNYA (I EL PODER DE L'ESCRITURA):
DE L'ARXIU REIAL(1318) A L'ARXIU DE LA CORONA D'ARAGÓ**

a càrrec de

IGNASI FERNANDEZ TERRICABRAS

*Professor Agregat d'Història Moderna des del 2007 i actualment
Vicedegà d'Espais i Biblioteques de la Facultat de Lletres de la UAB*

**El poder del rei a Catalunya (i el poder de l'escriptura):
de l'Arxiu Reial (1318) a l'Arxiu de la Corona d'Aragó**

A Catalunya, el poder del rei no era absolut. Si el monarca volia fer lleis o imposar tributs, havia d'arribar prèviament a acords amb les Corts catalanes. Tota l'arquitectura del poder català es basava en l'entesa entre el rei i les Corts –i el seu organisme permanent, més reduït, anomenat Generalitat-. I això generava, és clar, treball per a molts escriptors.

Per això, el rei Jaume II va decidir el 1318 que es creés un arxiu a una de les dependències del seu palau a Barcelona, a la plaça del Rei. Així, la Cancelleria Reial podia portar el registre de totes les concessions que feia el monarca i conservar-ne sempre una còpia. D'aquesta manera, la monarquia de la Corona d'Aragó es configurà com un dels primers models d'administració moderna de tot Europa, que deixava constància escrita de totes les seves disposicions i les conservava ordenadament per a poder retrobar-les en cas de necessitat.

Al segle XVIII, un cop suprimides les institucions catalanes, s'hi conservà també la documentació de la Generalitat i l'antic Arxiu Reial esdevingué Arxiu de la Corona d'Aragó. Conservat ininterrompudament des del segle XIV, l'Arxiu fa de Barcelona el lloc del món amb més documentació medieval conservada després de l'Arxiu Vaticà, els fons del qual són encara avui consultats per historiadors d'arreu del món.

Ignasi Fernandez Terricabras

23/11/2016

TRES-CENTS ANYS DE LA NOVA PLANTABORBÒNICA. LA FI DE L'ESTAT CATALÀ?

a càrrec de

ADRIÀ CASAS IBÁÑEZ

Doctor en Història Moderna per la UAB, XXIII Beca Notari Raimon Noguera 2013

L'any 2016 coincideix amb els tres-cents anys de la promulgació del Decret de Nova Planta a Catalunya. La nova eina política implementada per Felip V va significar una nova manera de governar, un nou tarannà, en el qual es posava fi a la tradició d'arrel medieval que havia reglamentat la vida política i social del Principat. El Decret de Nova Planta va significar la fi del corpus jurídic propi: les Constitucions de Catalunya. A tall d'exemple, van desaparèixer els conells comuns i les vegueries, i s'imposaran els ajuntaments i els corregiments... Ja no hi haurà virrei, hi haurà Capità General, alhora que la Generalitat serà substituïda per la Superintendència. La vida militar, doncs, acabarà per engolir la vida civil. La conferència d'Adrià Casas analitzarà comparativament les estructures polítiques i les institucions que van ser imposades com a conseqüència del Decret de Nova Planta, amb l'objectiu d'interpretar millor les implicacions del nou règim borbònic que va regir el segle XVIII català.

Adrià Casas

30/11/2016

ANÀLISI CRÍTIC DEL RETORN DE TARRADELLAS

a càrrec de

JOSEP M. SOLER I SABAER

*Catedràtic d'història contemporània per la UB i llicenciat
en filosofia i professor d'Història contemporània a la UAB*

El retorn de Tarradellas com a President de la Generalitat de Catalunya és ambivalent, per una banda és l'únic exiliat i càrrec polític important del període la República que retornà amb poder; per un altre va ser una jugada capciosa per part del Govern de l'Estat per arrabassar de mans de l'esquerra socialista i comunista la victòria electoral aconseguida a les urnes.

Un retorn que té complicitats fosques ambdues parts, on el paper que hi juguen franquistes re acomodats a la democràcia i empresaris espanyols i catalans serveixen per frenar una hipotètica "Catalunya roja" a l'Occident d'Europa. Pel cantó de les esquerres, sobretot pel PSC-PSOE, una mai no explicada renúncia d'un triomf per deixar-los en mans d'un nom, Josep Tarradellas, l'home que donà forma jurídica les col·lectivitzacions quan la guerra civil, el més ferm i lleial a la Generalitat de Catalunya durant tot el franquisme, que a priori era temut pel seu passat però que fou un dòcil instrument al servei de l'Estat Espanyol en aquell moment de la dita "Transició Democràtica".

Josep Maria Soler i Sabater

14/12/2016

DINAR DE NADAL DEL CURS AL RESTAURANT MATILDA DE SANT CUGAT

CINEMA

'LA FIERA DE MI NIÑA', DE HOWARD HAWKS

presentat per

VICTOR ALEXANDRE

David Huxley (Cary Grant) és un paleontòleg tímid i despistat que està a punt d'acabar la laboriosa reconstrucció de l'esquelet d'un brontosaure, del qual només li falta una clavícula intercostal. També està a punt de casar-se amb la seva anodina secretària. En un partit de golf amb l'advocat d'una solterona milionària, potencial mecenes del museu per al qual treballa, Huxley coneix a Susan Vance (Katharine Hepburn), una jove adinerada i capritxosa que ho manipularà perquè no porti a terme cap dels seus dos projectes.

Tot un plaer per a mi poder introduir i comentar la pel·lícula “La fiera de mi niña”, de Howard Hawks, el 14 de desembre, amb els Amics de la Unesco Vallldoreix-Sant Cugat, a la sala d’actes de l’Arxiu Nacional de Catalunya. Rodada el 1938, “La fiera de mi niña” és un dels grans clàssics de la comèdia romàntica nord-americana, per bé que ha despertat sempre una forta controvèrsia entre enamorats incondicionals i espectadors menys entusiastes. Sigui com vulgui, el que interessava a Hawks, en rodarla, no era la versemblança de la història i de les situacions que narra, sinó transgredir els marges que delimiten el comportament o les relacions entre homes i dones i fer que sigui justament la dona la figura dominant. Cal, doncs, veure aquesta pel·lícula oblidant-se de la lògica i de l’ortodòxia, i deixar-se portar per la divertida inversió de rols que planteja tot culminant amb la caiguda del brontosaure, metàfora irònica de l’esfondrament de l’ordre masculí que havia regit fins aleshores la vida del personatge que encarna Cary Grant.

Víctor Alexandre

CINEFÒRUM

21/12/2016

UNA LLAR AL MÓN

Dinamarca (2015). Durada 58 min. VO en danès subtitulada en català

La història. Al pati de l'escola, en Magomed observa en silenci com els seus companys de classe es barallen per la pilota. Aquest nen refugiat txetxè i els seus companys de classe a l'escola de la Creu Roja de la ciutat danesa de Lyngø passen els dies somniant en el moment en què ells i les seves famílies obtindran un permís de residència.

El documental mostra com en Magomed i el seus amics canten, juguen, fan manualitats i aprenen a argumentar, igual que fan els infants a qualsevol altra escola. La diferència és que aquests nens porten tots una motxilla plena de records dolorosos. Els educadors i educadores lluiten cada dia per a què aquests infants treguin el millor d'ells mateixos i tinguin les eines per construir un nou lloc en el món, on sentir-se com a casa.

El director. Andreas Koefoed està graduat en Direcció de Cine Documental per la National Film School of Denmark. Dirigeix documentals des de l'any 2001 i se sol centrar en històries universals sobre l'existència humana. A part de dirigir documentals també ha treballat per la revista Vice, l'agència Magnum Photos i The New York Times. Actualment ha exercit de professor a la National Film School of Denmark.

PREMIS I FESTIVALS

Premi a Millor mig metratge – IDFA. Holanda, 2016 / Nominació a Millor Documental de la Danish Film Critics. Dinamarca, 2015 / Nominació a Millor Documental de la Danish Film Academy. Dinamarca, 2015

FITXA TÈCNICA

Direcció: Andreas Koefoed; producció: Sara Stockmann; edició: Jacob Schulsinger, Marion Tuor; fotografia: Niels Thastum, Sophia Olsson; música: Bo Rande

	PRESSUPOST 2017	TANCAMENT 2016
DESPESES, COMPRES I SERVEIS		
620 Web construcció	300,00	407,86
622 Reparació Roller	90,00	85,98
6231 Administració Justícia		52,50
6232 Conferències i cinemes	2.300,00	2.295,00
6233 Sortides Culturals	100,00	250,00
6234 Activitats extraordinaries	400,00	523,77
626 Serveis Bancaries i similars	80,00	68,91
627 Publicacions i propaganda	1.300,00	853,15
6292 Material Oficina i altres	760,00	777,91
6295 Suscripcions	150,00	124,00
640 Despeses personals	1.800,00	1.800,00
DESPESES TOTALS	7.280,00	7239,08
INGRESSOS		
705 Quotes socis	4.080,00	3.680,00
740 Subvencions	3.000,00	1.000,00
750 Altres Ingresos	200,00	1.036,39
TOTAL INGRESSOS	7.280,00	5.716,39
PERDUES I GUANYS		1.522,69
INFORME INVENTARI AMICS DE LA UNESCO VALLDOREIX SANT CUGAT A 31/12/2016		
TRESORERIA		8.362,24
CAIXA D'EINGENYERS	7.628,10	
CAIXA EFECTIU	734,14	
EXISTÈNCIES		181,00
IMMOBILITZAT		407,90
TOTAL FONS PROPIS		8.951,14